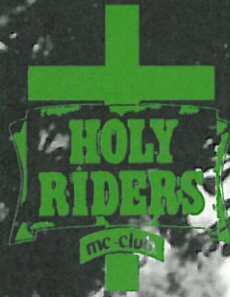

428
Solberg, Vidar og Laila
Solberg Gård, Råde
1580 RYGGE

Bblad

Returadresse:
Holy Riders MC, v/
Torstein Kaarigstad,
Rustadveien 43B 9200
BARDUFOSS

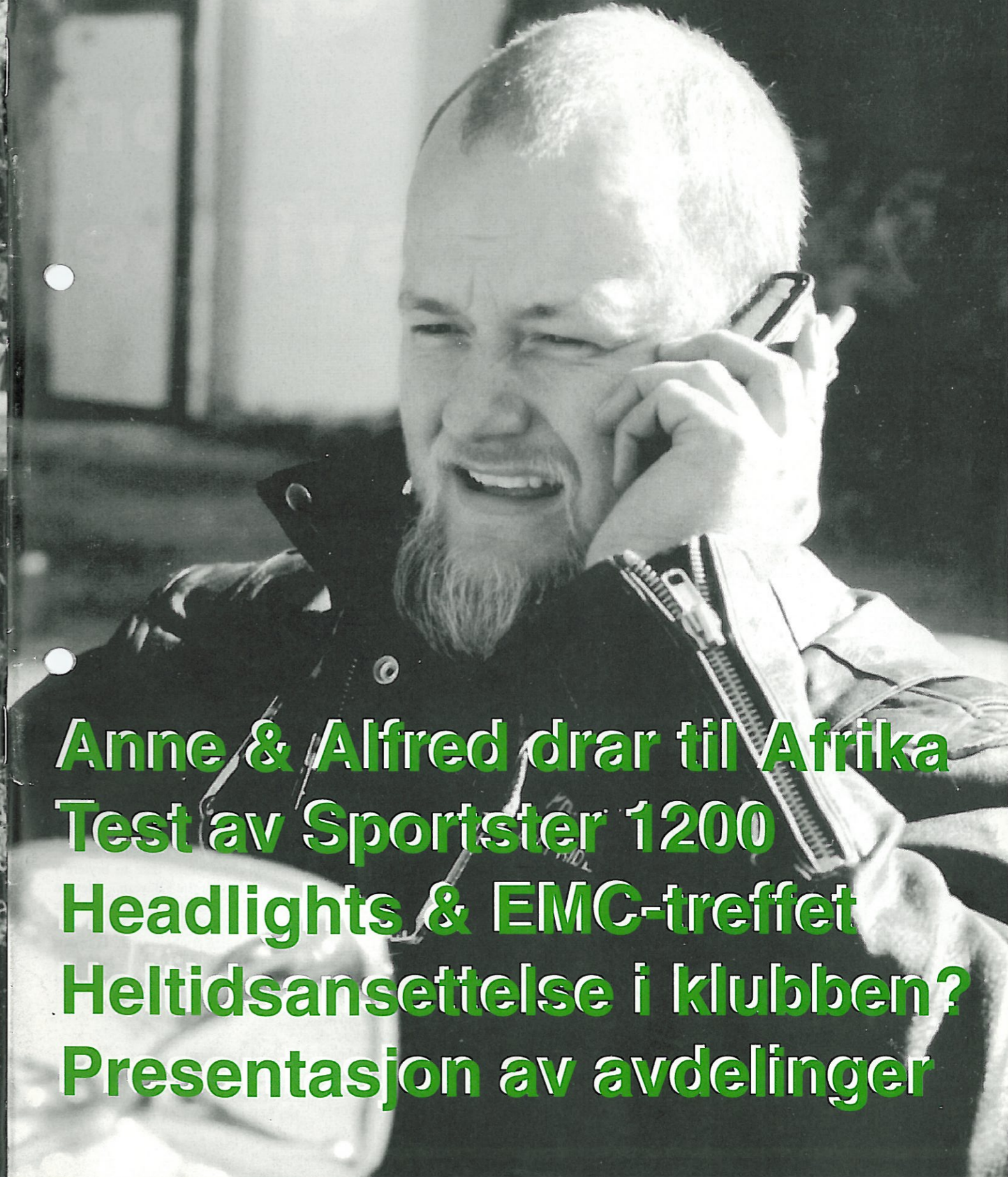
Neste deadline: 15. november

**Ungeløver må
sulte
og lide savn;
men de som
søker Herren,
mangler aldri
noe godt!**

Salm 34, 11
Foto: Arnein Sunde

Power

Organ for Holy Riders MC-club. Nr. 6. Oktober 1996. Årgang 14

**Anne & Alfred drar til Afrika
Test av Sportster 1200
Headlights & EMC-treffet
Heltidsansettelse i klubben?
Presentasjon av avdelinger**

...en spretten

Sportster som liker svinger

Harley-fabrikkenes sportsligste Sportster er denne gangen vår utvalgte for prøvekjøring. Den er ny i år og det er lagt vekt på mer sportslige kjøreegenskaper. Nå vil vel mange med kjennskap til H-D tenke at akkurat DET er ikke Motorfabrikkenes sterkeste side. Kanskje det, men husk at Sportsteren i sin tid var det hotteste man kunne kjøpe. Ikke i dag, og det er vel heller ingen som kjøper Harley for å flise med den. Men om du leser videre, vil du finne ut at noe er på gang...

Sportsteren har sin egen stil, den kommer i to volumer 883 og 1200 ccm. Den har tidligere hatt en knøtta liten tank med plass til bare 7-8 liter, i år har man satt på en som tar 12,3 liter. Med et snilt forbruk rundt 0,4 l/mil, kommer

Tekst: Frants
Foto: Frants & Dag Eriksen
(Store bildet)

"Jeg likte spesielt godt de nye bremsehendlene"

man nå et stykke lengre før man må tanke. Vår Sport-utgave er utstyrt med en del saker som gjør en forskjell når man kjører den. Justeringsmuligheter finnes for demping og retur, gassdempere bak med utvendig reservoar, doble flytende skiver og dekk med mykere gummiblandning. Alt dette skal sammen med de oppgitte 59 hestene gjøre sitt til at denne Sportsteren klarer mere på veien. Vårt eksemplar var privateid av Rune Ingebretsen på Harley i Lyngdal og hadde rullet ca 7000 km da vi fikk anledning til å kjøre den.

Sykkelen er utstyrt med turteller og speedometer av elektronisk type. Kilometer telleren er digital og fungerer også som tripp teller. En knapp bak på klokka trykkes inn og man veksler mellom tripp og kilometer teller. Her savnet jeg at man hadde tenkt ett steg videre og lagt inn en klokke i samme displayet. Videre er instrumenteringen av vanlig komplett type med diverse varsel lamper i holderen til styret. Hendlene er nye

i design og er litt mykere og mere ergonomisk riktige enn forrige utgave. Bryterne er rundere, husene mindre og penere. Jeg likte spesielt godt de nye bremsehendlene med et bredt grep som var lett å gripe.

Fornærmede BMW-eiere

Siden jeg i forrige test kom til å fornærme samtlige eiere av nyere BMW-sykler ved å utrope BMWs løsning på blinklys brytere til markedets dårligste, må jeg bruke noen ord på hvordan H-D har gjort det. I likhet med BMW har man ment at man trenger en bryter på høy hånd. Det får så være. Men her har man tydeligvis hatt mennesker til å prøve ut sakene før man satte det i produksjon, for man har latt samme bryteren utføre flere funksjoner. Den samme bryteren både setter på blinklyset og tar det av med. Og man kan attpåtill holde begge inne samtidig og sette på nødvarsellys. På BMW har man egen bryter til nødlyset. Det er nesten utrolig at man har klart å få til en så enkel og "genial" løsning ved å bruke bare to brytere i Milwaukee mot fire i Bayern... -Nevnte jeg at Harley også har blinklys som slår seg av automatisk etter 12 blink når motorsykkelen er i bevegelse? Ikke det, nei, men det gjør de altså. Ja, ja, jeg får vel på pukkelen igjen av noen voksne BMW'ere denne gangen også...

Elgen i veien

Hovedlyset var litt gult og svakt. Det var sterkere enn parklys, men det var ikke bra nok til å kjøre på mørke høstveier

uten gatelys. Heldigvis er bremsene på denne sykkelen svært bra. I tilfelle man møter Elgen i veien, er det jo bra at man kan stoppe, selvom man ser den litt seinere på grunn av det svake hovedlyset.

Bremsene er verd å nevne litt om. Tradisjonelt har H-D's bremser vært til å grine av om man sammeligner med hva som andre fabrikker leverer nå om dagen. Men ikke på Sporten. Doble flytende skiver foran og de nye bremsehendlene gjør at man stopper med rumpa løst om det er ønskelig. De er lette å dosere og tar skikkelig. Jeg trengte sjelden å bruke mer enn to fingre for å stoppe. Også bakbremsen har flytende skive og er en skikkelig stopper sammen med forbremsene. Harley har fått det til, selvom man holder hardt på at deres

Foto: Frants

kalipere skal være så smale og små som mulig. Da må det bli en flytende enkeltstemplett kaliper til hver skive. Det er ikke akkurat det hotteste idag hvor det leveres 6-stemplede som standard på sykler med like stor vekt. Men så lenge man har fått til et bra resultat, er det vel ingen grunn til å klage? Og klager du, finnes det i haugevis med ettermarkedsbremses som passer rett på festene.

Kun 40 hester

Motoren er den samme som Sportsteren har hatt siden 1986, da den kom i Evolution-utgave. Motoren starter lett og går litt rått på tomgang. Den er montert stumt i ramma og overfører sine vibrasjoner direkte til føreren. De vibrasjonene som kom var av den koselige sorten som ikke tar knekken på deg etter noen mil, de bare minner deg om at motoren er i live. Den liker helst at man holder turtallet over 2000 omdreining. Under det rister og knaker motoren og gir tydelig beskjed om at det liker den ikke.

Jeg ble fortalt av personalet på butikken i Lyngdal at 1200'en var så sprek at den drar du rett på bakhjulet uten problemer. Nå er ikke jeg den som behersker bakhjulskjøringen aller best, men litt forhjulsløft kan man jo alltid få til. Det ville jeg prøve, men fikk ikke løfta forhjulet en milimeter over asfalten. Så rart, tenkte jeg, og gjorde ikke flere forsøk på det. Men jeg stusset litt over at motoren var påfallende dau og lite villig til å ta turtall. Faktisk sperret den på 4900 omdr. Jeg nevnte det ved tilbakeleveringen og man testet sykkelen på Dynojet'en. Det viste seg at den hadde

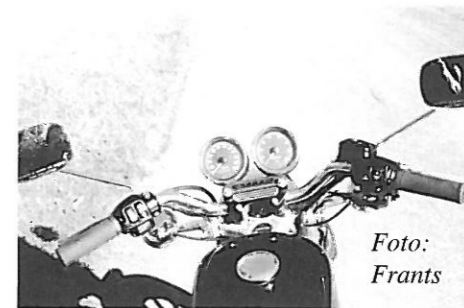

Foto: Frants

"den ber om å bli tynt i svingene"

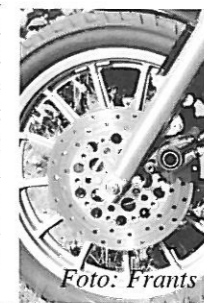

Foto: Frants

ikke mer enn 40 hester, den skulle i hvertfall ha 59 i følge boka. En sjekk av luftfilteret viste seg at det var helt tett. Bort med det og motoren ga 63 hester på bakhjulet. Dessverre fikk ikke jeg testa sykkelen med det. Mine erfaringer baserer seg på 40 hester. Men ikke fortvil, jeg tror jeg fant ut litt av hvert likevel om de sportslige sidene ved denne Harleyen.

Svinger -ja takk!

Sykkelen liker seg meget godt når den svinger og bærer seg på asfalten. Den nærmest ber om å få bli tynt i svingene. Og den klarer det. Gear ned eller opp i den presise femtrinns gearboksen og finn det noe smale turtallsområdet hvor motoren har sitt hyggelige dreiemom-

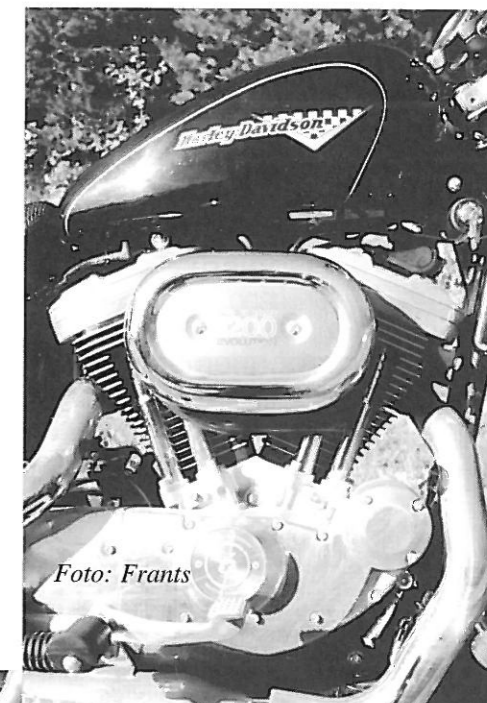

Foto: Frants

ment og hold deg der. 1200'en har 87 Nm på bare 3500 rpm, og det er bare 8 Nm mindre enn sine større brødre på 1340 ccm. Det merkes og den drar villig uten å forlange en brutal nedgearing fra femte til tredje eller andre gear før den skyver. Det er som oftest nok å vri på gassen for å komme forbi en bil. Men når man ikke har mer enn 4900 rpm å rutte med, får man prøve å holde seg i nærheten av maks moment.

I venstresvinger kan man legge den svært langt ned, faktisk så subbet jeg aldri der. Men i høyresvinger tar det ettermonterte Supertrapp-anlegget ned i altfor tidlig. Baksvingen som ved første øyekast kan se temmelig "pinglete" ut er sterk og stiv nok sammen med ramma og de gassdemperene som står der til at stussen aldri slipper eller spretter. Den bare holder sporet gjennom svingen. Likeså med forgaffelen, som var innstilt noe stivt for vanlig rett-framkjøring.

Fortsetter på side 22

Redaktør:
Frants N. Ellingsen

I redaksjonen:
Tom Salomonsen (layout)
Kjella (faktor)

Distribusjon:
Jon Hagen

Redaksjonsadresse:
POWER
v/Frants Ellingsen
Justlia 35
4634 KRISTIANSAND
Tlf.priv: 38 19 87 29
Fax: 38 03 60 49

Neste deadline:
15. november

Trykk:
Kristiansand Trykkeri

Opplag:
800

Årsabonnement:
kr 150,- (7 nr. pr. år)

Klubbadresse:
Holy Riders MC-Club
Postboks 205
3901 PORSGRUNN

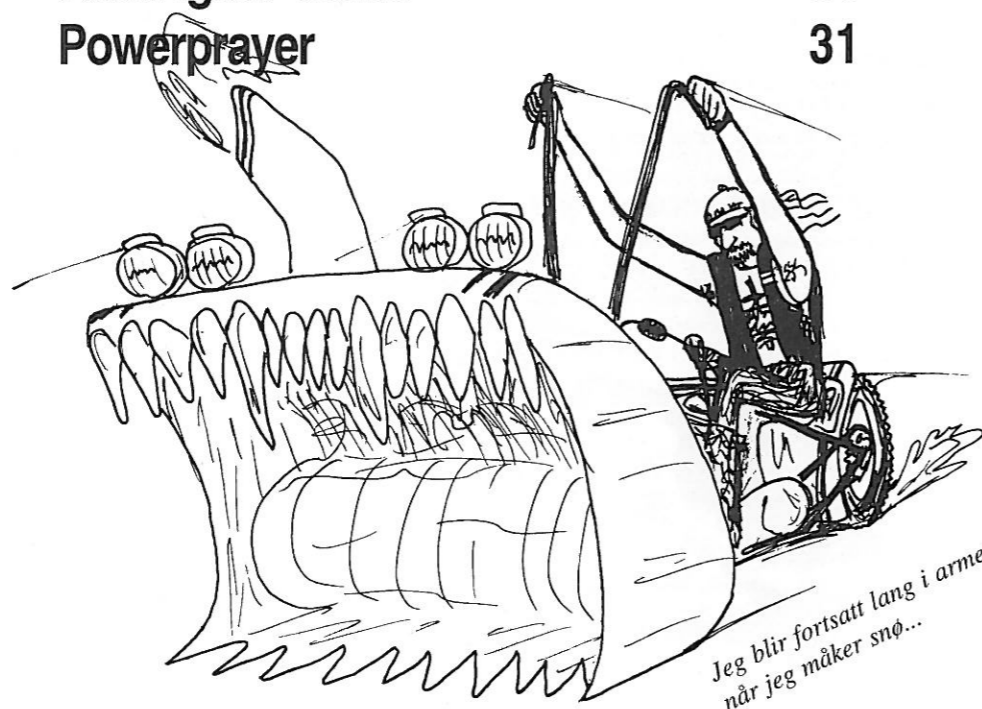
Postgiro:
0826 0716035 (Power)
0807 5701560 (klubbkonto)

Klubbuttelefon:
President Harald Vatne
Mob.tlf: 906 21510

Holy Riders stiftet i 1981, er en landsomfattende kristen mc-klubb med over 900 medlemmer og lokalisert på mer enn 20 steder i Norge. Holy Riders er tverrkirkelig. Klubben er åpen for alle, uansett alder, kjønn eller tilhørighet av noe slag, men for å bære vårt ryggmerke gjelder bestemte betingelser. Holy Riders' målsetning er å spre evangeliet om Jesus til alle i mc-miljøet. Vi tror at vi når best ut ved å være mc-folk
Forsidefoto: Dag Eriksen

Innsida :

Test av Sportster	2
Redaktørens oljesøl	5
Anne & Alfred reiser til Afrika	6
Presidentens hjerte	8
Bikefantan Ellef	9
Presentasjon av 3 avdelinger	10
På motorvei og geitetråkk i Europa	12
Rapporter fra EMCtreffet i Finland	16
Medlemsundersøkelsen	18
Holy Riders på Skjærgårdsgospel	19
Trollrally '96 - en fuktig opplevelse	21
Tennpluggen - Arnsteins frimodige...	23
Headlights	24
Sentralstyret informerer DEG!	25
Blålys	26
Invitasjon til julefesten	27
Rekvistaannonsen	28
AustAgder-treffet	30
Powerprayer	31

Jeg blir fortsatt lang i armene
når jeg måker snø...

Redaktørens OLJESØL

Du er spesiell

Sesongen er nok en gang over, vi stiller opp jerna våre for vinterlagring, og det er tid for ettertanke. Selv har jeg i år fått kjørt litt, og har frydet meg over at jeg endelig kunne gasse avgårde på eget selvbygd jern. Det er en opplevelse som jeg unner flere. Alle timene jeg har jobba og slitt ble til slutt kronet med at jeg kunne dra på tur og kjenne dunkingen og nyte hver meter asfalt jeg la bak meg. Jeg takka Jesus for det hver gang jeg satt i salen. Men nå er den sykkelen historie for meg, jeg har overlatt den til en annen. Det er tid for å se framover til neste prosjekt for neste sesong.

En som har tatt et steg for framtiden, Anne og Alfred Skaiå fra Kristiansand. De reiste for noen dager siden til Sør Afrika på bibelskole, for å bli utrusta og deretter komme tilbake til Holy Riders og fortsette sitt kall her.

-Kall??? Hvem sa at man måtte ha et kall for å være med i Holy Riders, sa du? Jeg tror at hver eneste én som er medlem i klubben er kalt av Jesus til å gjøre Hans

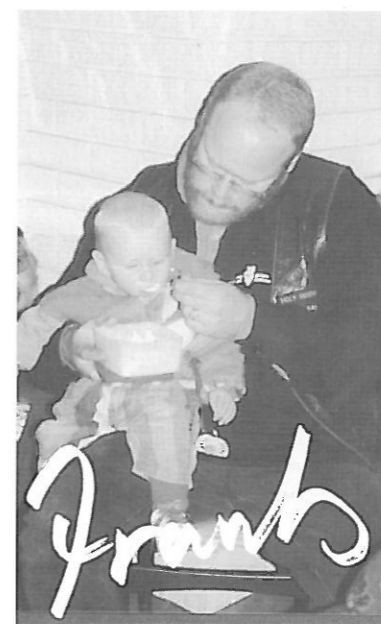

Foto: Alfred Skaiå

Min yngste sønn, Flemming, får grøt med jern i, som alle skikkelige mc-gutter skal ha!

Visste du at Holy Riders har fått egen emailadresse?

Vil du kontakte oss, send din melding til:
holyriders@sn.no
eller til:
frants@sn.no

Alle reaksjoner på det du leser mottas med takk og ydmjuke bukk!

PS: Hjemmesider for klubben kommer snart!!!

navn kjent i mc-miljøet. Har du tenkt over det i det siste? Jeg har, og jeg ser det nå klarere enn noen gang at jeg ikke er noen tilfeldighet. Ikke det at jeg er mer spesiell enn deg, vi er alle spesielle for Herren. Men hver enkelt av oss må selv oppdage at vi betyr en forskjell både overfor Herren og overfor Holy Riders.

Det er min bønn for neste sesong at vi må oppdage det alle sammen. Da tror jeg at vårt kall til å forkynne Jesu navn og Hans død og oppstandelse vil bety at vi skal se forandringer i mc-miljøet i Norge. Du og jeg kan være motpoler til all den dritten vi ser komme fram i deler av miljøet vi ferdes i. Vi er annerledes fordi vi har fått vår synd tilgitt og kjenner Gud. Vi bærer Jesu kjærlighet med oss overalt, og Hans kjærlighet forandrer mennesker når de får oppleve den.

Du er spesielt elsket. Har du oppdaget det? I tilfelle du har det, gå og fortell noen andre det samme. Vær med og sats for evigheten. Vi er alle kalt til det.

LANGTURSMAKINER MED KREFTER OG KOMFORT

Yamaha's touring-modeller er bygget for dem som liker å kjøre mye og langt. Du kan velge mellom flere modeller og prisklasser.
Diversjon 900 - FJ 1200
TDM 850 - TDX 850.

YAMAHA

GOLD DEALER

TROMSØ: JARO MC: TLF.: 77 67 40 40, FAX: 77 67 36 50
HARSTAD: ZIGO MC: TLF.: 77 07 08 66, FAX: 77 07 00 95
MOSJØEN: MC SENTER: TLF.: 75 17 34 77, FAX: 75 17 16 60
TRONDHEIM:
STRANDVEIEN AUTO: TLF.: 73 52 45 80, FAX: 73 52 17 72
OSLO: SPEED YAMAHA CENTER:
TLF.: 22 38 01 24, FAX: 22 37 00 06
SKIEN:
MOTORAMA: TLF.: 35 59 68 66, FAX: 38 34 07 74
LYNGDAL: OVE'S YAMAHA SENTER I SØR:
TLF.: 38 34 31 05, FAX: 38 34 51 71
SANDNES:
MOTORHUSET: TLF.: 51 66 74 55, FAX: 51 66 74 75

Sport & Touring

NORGES MEST
KJØPTE MC **10** ÅR PÅ RAD!

Anne og Alfred drar til Afrika!

Teskt & Foto: Frants

Dere reiser på noe som kalles Crossroads DTS, hva er det for noe? -Det betyr Crossroads D disciple Training School, skillevei, svarer de, - det er for folk som er kommet til et skille i livet sitt. Den er tilrettelagt for ektepar og familier med barn resier gjerne på CDTS.

Hvorfor reiser dere? -Fordi vi ønsker å lære Gud mere å kjenne, svarer Alfred. Vi føler at vi trenger Guds utrustning i det kallet som vi har. Den første tanken som slo oss da vi tenkte på hvorfor vi

"vi føler at vi trenger Guds utrustning i det kallet som vi har."
Alfred Skaia

skulle reise var å komme tilbake til mc-miljøet for å stå sterkere der. Vi kommer til å møte sterkere utfordringer og vi må vite hva vi står for.

Anne fortsetter med å si at de også reiser også for seg selv som ektepar for at de kan vokse tettere sammen som ektefolk i kjærlighet til hverandre... Vokse i Guds nåde og få oppleve og erfare at Gud er virkelig.

De reiser til en liten forstad til Cape Town som heter Muizenberg og skal der bo på et nedlagt gammelt hotell som kalles Surf Inn. -Vi skal ikke vente den store standarden. Bare vi får en seng sammen er vi glad, svarer Alfred på spørsmålet om de vet hva som møter dem. På skolen er det over 300 studen-

Darlene fra Sør Afrika. Han er president for CMA i Sør Afrika. Vi ble kjent med dem og ble svært fascinert over det de driver med i Sør Afrika. De fortalte om at folk ble frelst, mye som skjedde der nede.

Da de kom hjem fra USA og det ble usikkert med begges jobber, begynte de å tenke for alvor om det var noe Gud ville at de skulle gjøre sammen. De søkte skolen i juni og kom inn i juli. Anne har sagt opp sin jobb og Alfred fikk ny jobb. Den nye arbeidsgiveren var positivt innstilt til planene deres og da han fikk permisjon med en gang, så det ut til at alt la seg til rette for at de skulle kunne reise.

Anne: -Vi har fått telefon fra folk som

ter som tar forskjellige kurs. Det er den nest største basen til Youth With A Mission i verden utenfor Hawaii.

Hvorfor til Afrika?

Fortell litt om hvorfor dere drar på akkurat dette? Anne forteller: - Det begynte vel i fjor da vi var på CMA sitt treff i USør Afrika. Da var vi også i Chicago og bodde på båt som kalles Caribbean Mercy noen dager. De trengte folk ombord og Alfred kjente på at han hadde veldig lyst til å begynne der på DTS. Jeg syntes ikke like mye om det, men det begynte noe der. Da vi kom på trefte i Hatfield, traff vi Renee og

har blitt minnet om at det skulle be for oss da vi var i denne prosessen om å bestemme oss. Vi fikk fred for at det var dette vi skulle. Gud minner andre om å be selv om vi går rundt og bekymrer oss. Alfred fortsetter: -Hele tiden er det viktigste å gå på det Gud sier. Men du må selv ta steget. Et steg for oss i tro kan virke helt meningsløst for andre som ser på.

De tenkte på at de var akkurat begynt i avdelingen igjen og nå reiser de etter ett år. Men de kjenner at de blir sendt ut fra avdelingen med velsignelse. Alfred: Vi ser at Gud sender personer med et kall til avdelingen, en visjon. Mennesker vi kan dele visjoner med og som tror på det som HR driver på med. Som tror på at Gud kan bruke de der er. Vi kjenner at nå kan vi bare slappe av og skal sette oss ned og ta imot det som Gud vil gi oss. Gud har gitt oss frihet til å reise. Anne fortsetter: -Vi var jo borte fra avdelingen i et helt år. Men det var noen som tok oss med i en cellegruppe i menigheten. Og hadde vi ikke vært med er, så hadde vi kjørt på lavgir ennå. Vi har blitt fornyet og fått kjenne omsorgen. De har bedt for oss vi har delt våre visjoner der. Uten den cellegruppa hadde vi ikke reist idag.

Forventninger

Hva har dere forventninger om å oppleve? Alfred svarer med en gang: -Nåde. Anne sier at de har tro for at de skal få bli menneskefiskere. Gud skal få lov til å jobbe med dem. -Vi har en drøm å få bli med CMA noen uker og se hva de driver på med. Vi tror at Gud skal lede oss videre når vi kommer hjem, lære å la Gud stemme lede oss. Lære å bli ledet av Gud. Ta ham mere på ordet midt i hverdagen.

Alfred: -Det å være en kristen miljøet er ikke bare å ta på seg vesten når du er på treff. Det handler om å leve livet for Jesus 100% på jobb, overfor naboer, gamle venner. Mennesker skal få lov til å lese oss som en åpen bok og se Guds kjærlighet gjennom oss. Anne: -Det så mye mere spennende å leve 100% for Jesus. Det håper jeg vi kan lære mere om der nede.

-En ting er å lære det, noe annet er å gjøre det, sier Alfred. Man må ville det. Vi sier at vi vil, men vet ikke helt hvordan vi skal gjøre det. Vi trenger å lære å gjøre det. Jeg synes mottoet er til Youth With A Mission er så fint: Å kjenne Gud og gjøre ham kjent. Det er det vi skal få lov til, å lære ham å kjenne og gjøre ham kjent overalt.

Hvordan skal dere greie dere økonomisk, det koster jo penger dette? -Vi har solgt den ene sykkel og vi har venner som har sagt seg villig til å være med og

gi. Vi tror at de som er med og gir skal bli rikt velsignet tilbake. Det har vi selv opplevd at når vi gir, så får vi også tilbake velsingelse. Gud vil sørge for oss, sier Anne.

Gi av kjærlighet

Men det er vel åpent for andre også å støtte dere? Alfred svarer at de har et veldig ydmykt hjerte for at den som Gud minner om å gi skal gi dem penger av kjærlighet. -Når du gir av kjærlighet, blir du også velsignet av kjærlighet. Det er en velsignelse å gi.

Anne: Det er veldig spesielt med Sør Afrika. For to år siden var det apartheid der. Vi håper å bli kjent med landet og folkene. Lære om forsoning, det som skjer der nede.

Når jeg prater med folk om det dere skal i gang med nå, så synes de at det virker som et eventyr. Er det det eventyr? -Ja, det er et eventyr, et tros-eventyr, svarer Alfred. -Gud har kalt oss til å dra. Vi er blitt bedt om å be for hva som skal skje på skolen, hvor vi skal hen på outreach. Jeg har ikke peiling lenger frem enn til fredag når vi skal dra. Hva som skal skje på mandag aner jeg ikke. Skal vi sitte på skolebenken, eller hva? Jeg tror ikke det er noen ferie vi skal på. Ikke noe for å gatte oss selv. Anne fortsetter: -Jeg tror at om vi går inn for Gud og spør hva vil du jeg skal bruke livet mitt til, så tror jeg at det å være en kristen er et eventyr.

Alfred forteller videre om at HR har betydd mye for dem. Det fellesskapet de har fått kjenne, kjærlighet, omtanke. -Jeg har lyst til å være med og gi tilbake noe av det vi har fått. Det håper jeg vi kan gjøre og øse ut enda mere av Guds kjærlighet.

Ønsker dere forbønn? Ja, det trenger vi hver dag, svarer han. Det har vært fantastisk å leve under den forbønnen som mennesker som ber for oss har gitt nå under forberedelsene. Vi ønsker å stå på Power prayer-lista.

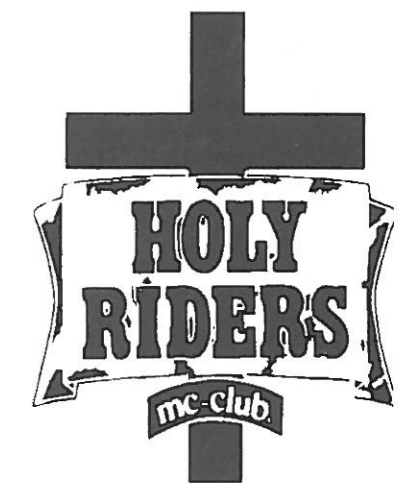
Gud er vår arbeidsgiver

-Når man jobber i kristne organisasjoner, jobber vi ikke for hverandre. Vi jobber i tjeneste for Jesus. Det er Gud som er vår arbeidsgiver. Men han krever ikke at vi skal gjøre alt sammen. Han

"Vi har fått telefon fra folk som har blitt minnet om at det skulle be for oss."

Anne Skaia

elsker oss for det vi er. Jeg kjenner at vi kan hvile i at Han skal lede oss videre også, når vi kommer hjem. Annie Skau Berntsen sa alltid når hun ble spurt om å delta eller gjøre noe: -Det må jeg spørre min Far om! Og det tror jeg er veldig viktig at vi gjør, ellers brenner vi oss ut, avslutter Anne.

Vil du være med og støtte Anne og Alfred økonomisk mens de er ute?

3000.11.5753

Du kan sette inn ditt bidrag på kontoen:

Adressen deres er:
CDTS
P.O. Box 129
Muizenberg 7950
SOUTH AFRICA

Husk å be for dem!

Fra Presidentens Hjerte

PRESIDENTENS HJERTE

Hei igjen. Før jeg begynner vil jeg utfordre deg til å lese presidentens hjerte i dag, fordi jeg har vært matematiker, så dere må dobbeltsjekke meg. Du vil kanskje få deg en overraskelse. Stikkordet er: "15 år"

Gud har vært med oss denne sesongen. Vi har fått være med på å be mennesker til frelse/fornyelse. Bare det kan være god nok grunn til å holde på med Holy Riders. Det fine er at Gud har så uendelig mye større tanker med oss, enn det vi har selv. Noen ganger føler vi at vi styrer og stresser som kristne og står på samme uten å komme videre. Da vil jeg gi deg et godt råd. Legg det i Guds hender FØR du gjør noe, og be han velsigne arbeidet du skal gjøre for han.

p l a s s

Jeg vil gjerne at dere skal vite hva vi gjør i hovedstyret for tiden, og skal prøve å fatte meg i korthet. Vi holder på å prøve ut hvordan det er å ha ansatte i klubben, og prøver å finne ut hvilke typer arbeid som evt. kan gjøres.

Vi har også sånn smått begynt med å skaffe støttemedlemmer. Vi har valgt å kalle det "Holy Riders venner" Dette er for folk som ikke har anledning til å være med i Holy Riders av div. grunner men ønsker å støtte oss i det arbeidet vi gjør i MC-miljøet. De betaler inn 200 kroner i året, og får Power i 1 år, og noen nyhetsbrev om hva som skjer i Holy Riders. Som en Holy Riders venn har de ingen vanlig medlemsrettigheter som å være med på årsmøtet, få undermerker/ryggmerke osv. De har heller ingen direkte avd. tilknytning. Kjenner du noen f.eks familie, venner eller arbeidskollegaer som kunne tenke seg dette, ringer du til Per Sibe, tlf. 92 01 13 38 og så sender han en giro+info til din venn.

Ellers ønsker vi etter hvert å starte opp en bibelaksjon. (Etter årsmøtet). Det vil si at vi ønsker at alle som kjører sykkel skal få en bibel av Holy Riders. For dere som ikke vet det så har vi over 40 000 motorsyklister i Norge, så det blir et bra stort prosjekt. Ellers er det en del andre småprosjekter på gang, så vi blir ikke arbeidsledige.

Synes du at vi gaper høyt nå? Kanskje gjør vi det, men vi gjør ihvertfall noe. Hovedstyret har den innstillingen at vi som kristne skal se stort på det. Janteloven sier at vi ikke skal tro at vi er noe eller får til noe, men den loven står ikke i min bibel. Min bibel sier at den som sår lite skal høste lite, men den som sår stort skal høste stort. AMEN. Hvorfor skal ikke vi som kristne og Holy Riders folk, så stort og høste stort.

Nå kommer regnestykket mitt:

1000 mennesker i Holy Riders! Tenk deg hvilke resurser det er for Guds rike. I løpet av 365 dager burde alle klare å be med 1 menneske til frelse. Da har vi plutselig 2000 mennesker frelst. Neste år blir vi 4000 osv. osv. Da vil min påstand være at vi er 512 000 mennesker frelst i løpet av 10 år. syntes du dette høstes vilt ut. Regn selv, og hold deg fast, for i løpet av 15 år er vi over **16 millioner mennesker frelst**. PS. Norge har i dag 4,5 millioner mennesker. Ta og sjekk regnestykket, fordi jeg er bare en elektriker, og ingen matematiker.

Helt til slutt vil jeg bare si at det er godt det er mange rom i vår fars hus !!!!!!!

Hand

HR-medlemmer får over 20%* RABATT!!!

- 170 forskjellige visittkort 5 x 9 cm.
- 34 farger på skriften, 2-sidig trykk, timekort.
- Gull- og Sølvskrift uten tillegg i prisen.
- alle typer stempler og rekvisita. i sort, blå, grønn, fiolett og rød. med og uten logo.
- alle typer etiketter/klistremerker på rull. fra 9 x 36 mm. til 1m. også runde etiketter.
- 1 000 stk. etiketter med navn, adr. og tlf. 15 x 36 mm. 5 linjer kun Kr. 194,50 (inkl. mva.)

VEIDAHL GJAFJØNE

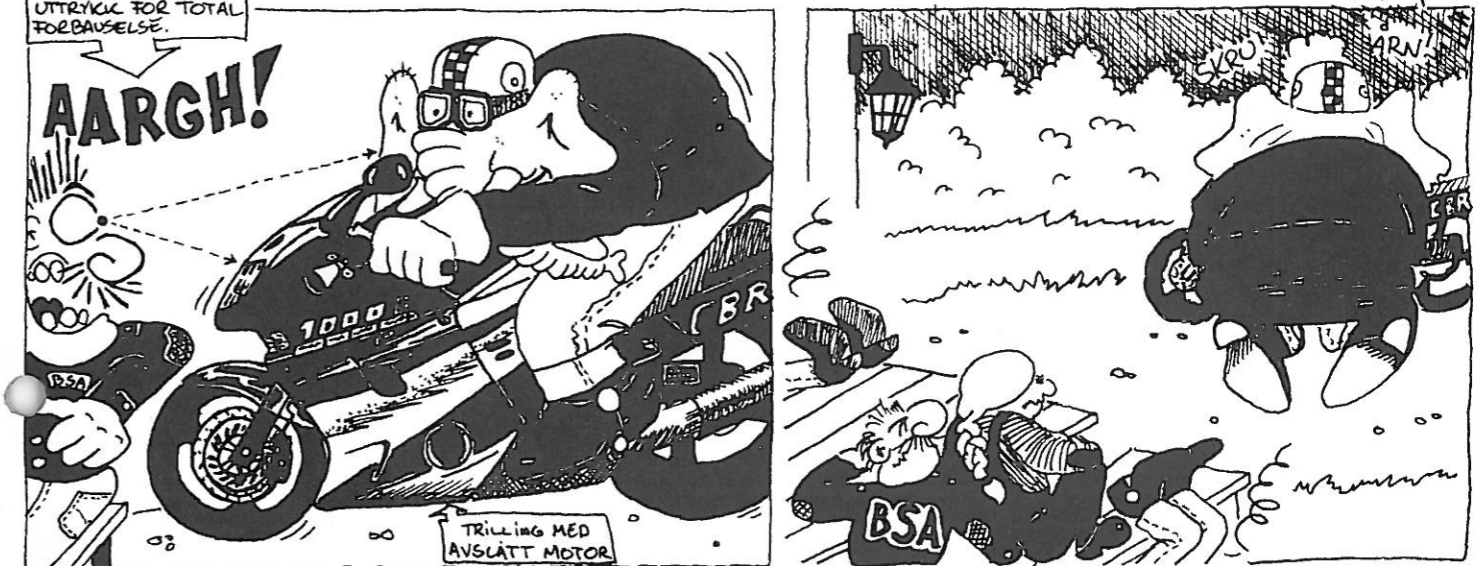
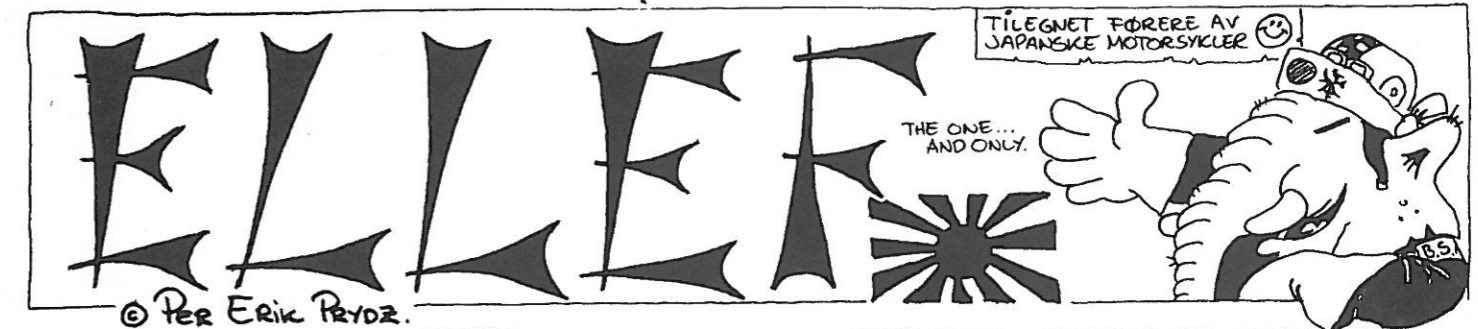
VISITTKORT - STEMLER - ETIKETTER

Carl-Jørgen Veidahl

Postboks 97, Holmlia
1202 OSLO

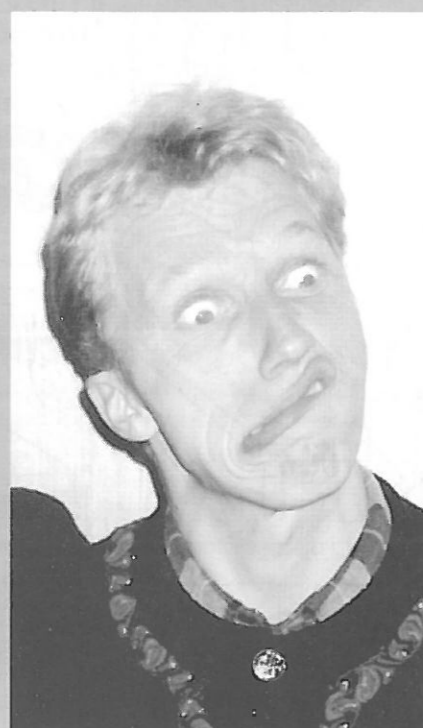
Tlf/Fax: 22 62 27 57
Mobil: 922 19 006

* Rabatten øker med antallet som blir kjøpt, opp til 35% ved kjøp av 1 000 visittkort.

presentasjon av 3 avdelinger

Vestfold

Vestfold-avdelingen ble til for 3 år siden, da avdeling Televest ble delt. Det var da bare en håndfull Vestfold-medlemmer, men disse hadde tro på at det fantes såpass mange interesserte i fylket at en egen underavdeling hadde livets rett.

Dette var ganske riktig, for på 3 år har listen blitt på over 25 stk., og vi blir stadig fler på veien for Jesus.

I MC- sesongen møtes HRV på Danebo kro utenfor Sandefjord hver mandag, og på vinterhalvåret møtes vi annenhver mandag på et «garasjetrev» på Barkåker utenfor Tønsberg. Lokalet har vi fått leie/låne til en hyggelig pris. Aktivitetsnivået i avdelingen er ganske høyt, og vi får fler henvendelser enn vi klarer å dekke. Utenom MC-treff dekker vi ungdomsklubber, nattkafeer, fengselsbesøk, og hele møter i samarbeid med ungdommer i forskjellige menigheter. Selv om vi er svært aktive, opplever vi at velsignelsen blir deretter. Vi opplever nå en sterk åndelig vekst i avdelingen, og en styrking av både sosialt samhold og bønneliv, hos såvel gamle som nye medlemmer.

SER DERE PÅ JULEBORDET !!

Per Erik Prydz

Kommentar til bildene: Siden det ikke ankom noen bilder i det hele tatt fra avd. Vestfold, måtte vi bruke det vi hadde. Og de ferskeste var av hr Prydz, far til bikefanten Ellef og avdelingsleder i Vestfold. Bildene er tatt på Høydalsmo. Foto: Frants.

AustAgder

Holy Riders Aust-Agder ble startet i 1991. Før dette var vi med i H.R Sørlandet. Vi er i dag ca 25 medlemmer og 12-15 aktive. Avdelinga har vokst jevnt, og vi er en fin gjeng. Avd. leder er Linda Askeland. I skrivende stund har vi nettopp avviklet Aust-Agder-treffet (6.-8. sept.). Vi opplevde at enda flere en i fjor kom på treffet, i tillegg til alle de som var innom en liten stund og ikke havna i «statistikken». Stemningen var god, og været av det aller beste, med solskinn og varme på dagtid, nattefrost påfølgende natt, men det tåles! Dette med å jobbe med treffet, med forberedelser og etterarbeid, er i seg selv verdifullt for avdelinga. Vi blir mer sammenspleisa. Å jobbe sammen mot et så konkret mål er fint. Les mer om treffet i egen artikkel.

Vi har siden årsskiftet delt klubblokaler med Arendal MC. Dette har vært en spennende tid, og vi har blitt godt kjent med en del av medlemmene. Fra nyttår mister vi klubbhuset på Tromøya, så både vi og Arendal MC må ut og finne nytt sted. Vi tenker ikke nødvendigvis noe nytt samarbeidet kommer, an på hvordan det legger seg tilsette. Dere må

gjærne være med og be om dette. Erfaringene fra å dele klubbhus med en annen MC klubb er forskjellige. Det har vært spennende, men vi har også gått litt på akkord med vårt eget interne miljø. Det er viktig at vi på våre samlinger har god tid til hverandre. Dette er ikke så lett når vi skal bruke noen av kveldene sammen med de andre. Men det har også vært godt å få et spark bak for å komme seg ut og bli kjent med andre MC-miljøer. Målet vårt må være å engasjere oss i en lokal klubb i tillegg til H.R, slik at vi ikke blir vår egen ghetto.

Avdelinga driver også noe utadrettet virksomhet utenfor MC-miljøet, helst i vinterhalvåret. Av og til får vi forespørsel fra ungdomsklubber og annet om å delta. Dette er noe vi ser på som viktig, at vi kan bety noe for Jesus også i andre sammenhenger. På denne måten synliggjør vi H.R, kan verve nye medlemmer og nå andre med vår annerledes stil. Neste store prosjekt i Aust-Agder er å arrangere Årsmøte 14.-16. februar 1997. Vi er godt i gang og har funnet en god løsning på sted å være. VELKOMMEN TIL SØRLANDET, VI SEES !!! Hilsen John Gunnar Kogstad

En liten bukett medlemmer fra avdeling Aust Agder fotografert på AA-treffet av Anne Skaiå

Her er et utvalg av staute ungarer og kvinner fra avdeling Telemark i skauen på Trollrally. Foto: Katta til naboen?

Heisan! Her-ved kommer en kjapp liten presentasjon av HR av. Telemark. Vi begynner å få noen år som egen avdeling nå. Startet opp på vårparten 1989 (stiftet 16. mai). Vi het først Televest, siden vi dekket både Telemark og Vestfold.

Siden ble vi splittet, og er idag to livskraftige avdelinger. Fra den spede starten på 6-8 medlemmer til opp mot 60 stk. før splittelsen, er vi nå i Telemark ca. 34 stk. Av disse kan vi regne godt 1/3 som godt aktive. Innimellom så lurer vi på om vi skal bytte navn på avdelinga. F.eks. «Høy panne» eller « Lange vikar » eller et mer passende navn. For nå er aldersnivået rundt 30 år...

Vi har ikke klubbhus, men samles om sommeren på stripa blandt de andre som kjører MC i Grenland. Om vinteren samles vi på Musikk-kafeen i Skien. Det har fungert bra i flere år, men nå ser vi oss om etter eget klubbhus. Så får vi se hva Herren legger til rette for oss. Av aktivitetene våre så er vi mye på treff, og mindre på fester. Synes vi har god kontakt med de andre MC-klubbene i området, samter med i styret i NMCU- avdelinga.

Bilde av to fra avdeling Nedre Buskerud som dytter på kjerra til lensmannen oppi dalom. Denne avdelingen presenteres kanskje neste gang?

På motorvei og geitetråkk i Europa

Tekst & Foto: Arnstein Sanne

Var du en av de som ikke fikk ut fingeren (les: Sykkelen) på langtur i sommer. Da kan du bli med Arnstein og co i Europa. Møt mennesker, naturopplevelser, camping, sykkelkjøring og uventede opplevelser i denne føljetongen.

Hva i all verden er galt? Noen fryktelige u-låter skjærer gjennom hjernen og helt inn i hjerterota. Er det kardan-gen?

Den gjennomtrengende hviningen øker i intensitet, og sakte går det opp for meg hva det er. Jeg strekker ut armen og trykker ned knappen på vekkerklokka. Den viser 05.00. Det er siste arbeidsdag før ferien, sykkelen står ferdig pakket i garasjen. Jeg må bare gjennom noen timer på jobben først. En time seinere er morgenstell og frokost med svart kaffe og tørt brød unnagjort, og med søkklasset sykkel husker vi oss over siste fartsdumpa i byggefeltet med kurs mot Oslo. Bak meg sitter Cecilie, 16,5 år og motorsykelinteressert yngstedatter i huset. Foran oss ligger Europa. En svipp innom veivekta på Sem bekrefter mistanken om tungt lass - totalvekt godt over 1 tonn. La oss håpe at vi slipper å løfte doningen opp igjen etter en velt!! Ved lunsjtid har jeg lagt de siste u-gjorte arbeidsoppgaver inn til en kollega som kommer tilbake fra ferie på mandag (stakkar), og vi står med fire

Paso Rombo Timmelsjoch - veien slynger seg oppover berget

"Siden vi var like ved grensa, burde vi kanskje tatt en tur innom Tsjeko, men vi vil til Østerrike denne kvelden"

billetter på ferjekaia i Oslo. Vi hører intruderen før vi ser den, så får vi øye på Vidar og Laila omringet av bagasje til langt oppover sissybar'n. Billettene blir overlevert, og den digre kjeften til Kiel-ferga sluker oss. Det skal bli godt å sove av seg litt stress på vei til Tyskland. «Vi gjør oppmerksom på at skipets restaurant nå serverer frokost og at vi vil være iland i Kiel om 1,5 timer, altså ca. kl. 09.00» Metallstemmen fra høyttaleren i lugaren vekker oss, prisene holder oss borte fra frokosten og gir oss en ekstra 1/2-times søvn.

Hjulene begynner å rulle for alvor

Kl.09.30 - etter å ha løsneturringene fra Kiel-fergens utmerkede surre-fester for MC'er og fått på oss kjøretstyret ruller vi i land på Tysk jord - nei, asphalt. Kiel-Lübeck-Lüneburg-Uelzen-Braunschweig på småveier øst for autobahn er ikke noe for den som har dårlig tid. Frokost på en rasteplass, lunsj på en uterestaurant og en kvelds etappe på autobahn A7 bringer oss omsider til Ober Melsungen, en søvnlug, gammel håndtverksby rett syd for Kassel i hjertet av Tyskland. På bensinstasjonen begynner en svær kar på Intruder å forklare oss veien til campingplassen, ombestemmer seg, og kjører foran og viser vei. Vi blir fort kjent med dem som driver plassen, og i løpet av kvelden er vi blitt både gjester, underholdere og barnevakter. Laila gjør stor lykke da hun danser en hittil ukjent dans med «gamlefar» som eier plassen. Alle må vi danse runddans

med barna. «Gamlemor,» som til å begynne med var noe reservert, tiner etter hvert opp, og ler med. Da vi forlater plassen dagen etter, lover vi å gi den god reklame i Norge. Omgivelsene er natur-skjønne, og når modernisering av anleggene er ferdig, blir dette et ganske ideelt sted å overnatte for dem som er på vei sydover Autobahn. A7 og A70 til Bamberg går greit, men siden vi ikke ser skilt mot Erlangen og Nürnberg, tar vi like godt noen mil ekstra mot øst før vi dreier syd på A9. Siden vi var like ved grensa, burde vi kanskje tatt en tur innom Tsjeko, men vi vil til Østerrike denne kvelden.

Humpete veier i Øst

Siden vi befinner oss i gamle Øst-Tyskland, er humpete autobahn og veiarbeidet uunngåelig. En kjedekollisjon i motgående felt lager milelange køer. Alt har et noe grått og trist preg. Varmen tærer på kreftene, dressen er gjennomvåt av svette, og jeg «bøtter innpå» med mineralvann fra blikkboks. (Jeg har fremdeles ikke fått meg solbrilleholder, men jeg har dobbel brusboks-holder.) I nærheten av Flensburg havner vi igjen på planlagt kurs, og vi unner oss en time på Mc.Donalds. Deilig å sitte innendørs i svalende «aircondisjonert» luft! På med svettevåte kjøreklær, kurs rett syd på vei nr. 15 via Landshut, Rosenheim, Kufstein og til MC-pensjonatet i Kitsbühel. Det er seint på kvelden, 70 mil er tilbakelagt iløpet av dagen, vi er såre bak og godt forsynt. Pensjonatet anbefales på det varmeste! Prisene er

akseptable (inkludert frokost og middag), rommene er enkle, men koselige, og verten, som selv kjører MC, er meget service-minded. Uten hand hjelp hadde vi nok hatt en stri tårn med å dytte rundt på Virago'n til Vidar og Laila resten av ferien! De to på Intruder forsvinner raskt opp på rommet, og jeg tror Intruder-komforten heller skal ha skylda denne kvelden enn romantiske følelser.... Vi som har nydt komforten på «Wingen» blir stående lenge i baren før vi køyer. Alkoholritt drikke er nok ikke det de selger mest av der i gården, i alle fall ikke ut i de små timer, så jeg tror nok at noen av mine samtalepartnere ved bardisken vil få et plagsomt hode og en heftig barregning dagen derpå. Vel oppe på rommet rusler jeg ut på balkongen og titter 4 etg. ned på et hav av motorsykler. Mange land er representert, jeg tipper at over 30 av dem er norske. Balkongen knirker som gulv og trapper også gjør i dette gamle huset, og rekkverket rekker meg nederst på låret. Jeg håper at ingen av bargestene forviller seg ut på balkongen i natt!

Utsvetta batteri på Intruderen

Morgendusj, frokost, pakking, på med solbrillene og inn med startknappen. 1200ccm bokser brummer lystig, men Intruderens V-motor forblir taus. Ekkel stillhet. Verten kommer til hjelp. Diverse diagnostisering blir foretatt. Det er ikke uvanlig at mange timers kjøring i svært varmt vær tørker ut, ja til og med knekker et batteri, så konklusjonen blir at vi dytter igang, og vurderer et verkstedbesøk. Seinere viser det seg at vi får behov for vertens veiledning og anbefalinger for å finne det bil- og MC-elektriske verkstedet i byen, som øyeblikkelig tar seg av sykkelen, måler reparerer, bytter batteri og sikringer, og tar betalt kun for batteriet - litt rabatt. Her har norske verksteder noe å lære!

Vi skulle egentlig truffet Toril og Svein Morten fra Bergens-avdelingen i Tyskland, men noe skar seg. Mobiltelefonen som vi hadde med fikk vi først til å virke ved hjelp av en Telenor-ansatt som overnattet på MC-pensjonatet, så, om de hadde forsøkt å ringe oss, ville de ikke fått tak i oss. En telefon hjem til min kjære kone som ikke hadde fått være med i år, avslørte at bergenserne var blitt forsinket, men nå skulle befinne seg i nærheten. (Det å ha en «telefonvakt» hjemme når du drar på langtur, anbefales på det sterkeste! Denne ordningen fungerte bedre for oss enn mobiltelefon.) Da verkstedbesøket var over, og vi skulle plukke opp jentene (som selvfølgelig hadde brukt tiden til å sole seg), oppdaget vi at våre venner fra vest hadde funnet dem før oss. Kan det være at Svein Morten speider etter bikini-kledde jenter? 5-6 km. utenfor Kitzbühel ligger

Aurach med en MC-camp drevet av et svensk/østerriksk ektepar. Våre venner fra Bergen er visst stamgjester her, så vi må bli her et par netter. Enten du velger pensjonatet inne i byen, eller MC-campingen (som også har rom til leie), er det et fint utgangspunkt for turer i mange retninger.

Det hjalp ikke med nytt batteri. Neste morgen er Intruderen igjen død. Ikke vet vi om det er tilfeldig, men Pension Andreas, som MC-campen heter, ligger øverst i en lang bakke, så det byr ikke på problemer å få start sykkelen. Nytt verkstedbesøk. Ny feilsøking og lading av batteriet. Gratis. De neste dagene blir batteriet frakoblet om natta, og Intruderen med i aftenbønnen. Vi har funnet ut at hjelmer, tankvesker og MC'er er billigere i Østerrike enn hjemme. Toril og Svein Morten har dratt til MC-butikken i Wörgl, Cecilie og jeg følger etter noe seinere, og vi avtaler felles middag på en av uterestaurantene ved elva i Kufstein. Etter å ha drøyet et glass Cola i mer enn en time, og kelneren forlenget har gitt oss opp, kommer resten av reisefølget. Vi spiser hvitløk med middag, og går av oss kaloriene i alle trappene i byens borg etterpå. Vi fikk også oppleve en mektig orgelkonsert der. Er du i nærheten av Kufstein, må du ta deg tid til denne borgene - den er en opplevelse. Men len deg ikke for langt ut av vinduet, det er laaangt ned! Så bærer det over elva og under motorveien, opp en svingete og smal vei til et lite pensjonat. Her har vi tenkt å parkere for å gå opp til klosteret lenger opp i fjellene. Dessverre får vi beskjed om at klosteret ikke lenger er bebodd, og allerede har stengt for kvelden. Vi må nøye oss med is og kaffe i hagen før vi bremses opp ned til elvaigjen og drar tilbake til Aurach. Enda en gang varmer morgensola opp teltduken og v e k k e r

Vidar Solberg nyter en is i varmen

"Her har norske verksted er noe å lære!"

oss til en ny dag. Vårt svensk/østerrikske vertskap serverer frokost, og etter pakkingen gir vi oss i vei mot Italia. Første stopp er Zell am see, en idyllisk, liten østerriksk by ved en liten sjø. Lufta står stille, og gradestokkens hast mot røde høyder får oss til å gjøre oppholdet kort.

Opp i høyden

Etter bensinfylling følger vi skiltene mot Gross Glockner fjellpass. Selv om priser for bompassering er stiv, er det verd det. Utsiktspunktene er mange, og fotomotivene like så. Når vi når toppen legger vi oss rett ut på bakken og nyter en fjellluft blandet med lukt av svidd clutch, brent olje, glovarme bremses og overopphetede automatkasser. R-syklene hviner forbi som om målet er flest mulig fjellpass på kortest mulig tid. Jeg synes jeg er flink til å variere bremsebruken på nedstigningen, men da bilen foran meg bråbremser i Heiligenblut, får jeg problemer. Jeg drar panisk i bremsehendelen, og står på fotbremsen mens jeg betrakter det hvite i øynene til sjåføren når han ser i speilet. Omtrent 3mm fra støtfangeren hans står det stille. I Dollach inntrar vi en bedre middag, før vi via Lienz, Dobbiaco og Brunico finner veien over til St.Leonhard og opp til Moso. Dette er en fin rute, i alle fall den siste delen, men det finnes utrolig mange fine veier i dette området, det at de er mindre på kartet betyr gjerne mindre trafikk og mer å se på. Cafe Maria, hvor vi hadde tenkt å bo, er fullt, så vi legger oss inn på det andre hotellet i byen før vi rusler tilbake for å feire Lailas fødselsdag (og Cecilies forsinket) med kjempeis.

Fortsettes i neste nummer...

Gullvinger foran og Gross-Glockner i bakgrunnen. Say no more...

KJØP ELLER LEI HONDA HOS HAAVIK I HOF!

**NÅ SELGER VI UT VÅRE UMLEIE-MC'ER!
SKAFF DEG EN 96-MODELL TIL KNALLPRIS!
SE PRISENE UNDER - DET DU BETALER FOR
MC'EN ER GARANTERT INNBYTTEPRIS VED KJØP
AV NY HONDA MC INNEN 12 MÅNEDER!**

 <p>XRV750</p> <p>109.000</p>	 <p>VF750C</p> <p>117.000</p>	 <p>CBR600F</p> <p>118.000</p>
 <p>CBR900RR</p> <p>157.000</p>	 <p>CB500</p> <p>76.000</p>	 <p>VFR750F</p> <p>134.000</p>
 <p>VT600C</p> <p>83.000</p>	 <p>CBR1000F</p> <p>142.000</p>	 <p>NX650</p> <p>75.000</p>

Valkyrie GL 1500 C

**NORGES STØRSTE PÅ GOLD-
WING!**

**I ÅR HAR VI TIL NÅ SOLGT 25%
AV GOLD WING SE. SKAL DU HA
NY VALKYRIE 1500 ELLER
GOLD WING? KONTAKT OSS!**

**VI HAR ALLEREDE
SOLGT 5 STK.
CBR 1100 XX SUPER
BLACKBIRD. RING NÅ
OG BESTILL DU
OGSÅ,- FØR
IMPORTØREN GÅR
TOM!**

INNBYTTE - FINANS

**HØST-
PRISER
på leie av
Honda MC**

Åpningstider:

	Sommer (15.3-30.9)	Vinter (1.10-14.3)
Mandag	10-16	Stengt
Tirsdag og Onsdag	10-16	10-16
Torsdag	10-19	10-18
Fredag	10-18	10-16
Lørdag	10-14	10-13

PS. I vinterhalvåret holder vi stengt hver mandag.

HONDA

**CBR1100
SUPER BLACKBIRD XX**

**1997 KOMMER TIL Å BLI HONDA SITT ÅR!
NYHETENE KOMMER I FLENG OG ALLEREDE NÅ ER
VALKYRIE 1500 OG CBX 1100 XX PRESENTERT.
LA DIN NESTE MC BLI EN HONDA... FRA HAAVIK!!!**

Norges beste utvalg av utleie-MC...

HAAVIK

MC-UTLEIE / MOTOROMSETNING

3090 HOF - Tlf. 330 58 400 - Fax. 330 58 800

- Lei eller kjøp en MC du også -

EMC-rally I

Tekst: Magne & Svein

Utpå ettermiddagen onsdag 14. august la 5 staute vestlendinger i vei mot EMC Rally. Målet var Keuruu, en liten husklynge langt inne i de finske skoger. Været var upåklagelig, som det alltid er her vest, humøret var på topp, og de fleste syklene hadde fått sin nødvendige pleie før turen.

Vi ankom Ramstadkrysset Camping på Mysen 23.20, de stengte 23.00; så vi var svært spente på om vi måtte sove ute. Men vi fant som avtalt en hytte med nøkkelen i døra. Kjempebra service !!! Etter 8 timer i salen var det godt å kripe opp i soveposen. En meget enkel frokost og vi la ut på vei igjen retning Ørje. Tollklareringen gikk rimelig greit, og plutselig var vi i Sverige. Det mest spennende denne dagen var synet av 2 elger i vegkanten i de "svenske skogarna" Resten av dagsetappen gikk rimelig greit. Terje hadde forresten fått et lite problem. Han hadde omsider forstått at vi var utenlands (utenfor Norge). Han hadde oppdagget at det kunne være greit med litt kurant valuta, og hadde startet den store høstjakten på en minibank.

Sykkelen i lugaren?
Vel fremme på Silja-termi-

"finske hyttynen er store som B52, og hørtes ut som en FZR der de kom og skulle smake på blodet vårt"

Trygg MC - nystartet kristen klubb i Sverige

nalen fikk noen av oss kalde føtter på tross av 27 grader i solen. Fergen var full(!) og Terje, Johannes og Svein hadde bare bestilt lugar og ikke plass til syklene. De som hadde alle papirene i orden(!) fikk kjøre ombord. Da fergen la i fra kai, hadde heldigvis alle kommet seg vel ombord. Men fra promenadedekk 12 så vi mange sykler som måtte snu, så noen i reisefølget følte seg privilegert som fikk være med. Etter en herlig runde i boblebadet, og en tur innom

i det Tyrkiske bad og sauna, inntok vi et bedre måltid i en av de mange restauranter ombord. Vi gikk tidlig til ro for å samle krefter til neste dag.

De finske veiene er like rette som de svenske, så sykkel og fører ble ikke satt på de helt store prøvene. Den største utfordringen var å finne bensinstasjoner langs motorveien. Johannes kjørte tom på motorveien etter å ha prøvd turtallspærren, og Svein måtte prøve sin totalt manglende finsk på en lokal bensinstasjon, for å låne en kanne til å redde Johannes. Terje var fremdeles på jakt etter en minibank uten helt å lykkes. Men han hadde etter hvert oppdagget at minibank i Finland kalles «otto». Terje ble senere døpt Terje Otto Tenere, selve dåpen i vann ble gjort på lørdagen.

Endelig Keuruu

Etter noen timers kjøring var vi endelig framme i Keuruu. Kartet vi hadde fått utlevert var ikke helt i samsvar med terrenget, så vi måtte lete litt, men etter en liten stund fant vi fram. Stedet treffet ble arrangert på het «Iso Kirja»-oversatt til norsk betyr det «Den store boken». Området var enormt stort, og EMC disponerte et lite hjørne av området. Plassen lå fint ned mot en av Finlands mange innsjøer. Etter en liten orienteringsrunde på treffplassen, satte vi opp teltet, og hev oss ut i vannet. Det var oppfriskende med et bad etter fem timer i steikende solskinn... Der fikk vi møte de «finske hyttynen»-et heller ublidt møte. De var store som B52, og hørtes ut som FZR der de kom. Blodet vårt skulle de smake på.

Etter lørdagens frokost var det en dramapvisning av en finsk dramagruppe. På formiddagen fant omsider Terje sin «otto». Gleden var stor. Ellers gikk formiddagen med til å se på sykler og prate

med folk. Etter lunch ble det gjort klart til «Silly Games»: Fotball med en ball på over en meter i diameter tok lang tid. HR ble slått ut av turneringen. HR gjorde det bedre i neste øvelse av Silly Games, 3 mann på ski. Camilla, Johannes og Svein syntes selv de gjorde en bra innsats, men ble såvidt slått av Sverige og Finland (bittert). Etter middag var det fellestur, vi hadde en fin tur rundt i området rundt Keuruu, og stoppet ved et hotell. Det ble servert brus nede ved strandkanten, en idyllisk plass.

På kvelden var det ny konsert med masse trøkk. Denne kvelden ble det også tilbudt «røyk sauna» Her fyrte de ovnen som normalt, men slapp ikke ut røyken, slik at det ble både varmt og røykfyllt. Det ble nok en sen kveld med mange interessante samtaler og mennesker. På kvelden var det også utdelinger av premier for lengst kjørte, største klubb osv. Holy Riders var største klubb, representert med 13 stk. 11 sykler. Pokalen er foreløpig tatt i forvaring av Svein i Bergen.

Hjemover igjen

Søndag ble frokost og pakking unngått før «mass for motorcyclists» gudstjeneste for motorsyklister. Deret-

En del av nordmennene som var på EMC i Finland

ter bar det i retning av Helsinki. Vi var så heldige at vi fikk med oss en finsk motorsyklister (som Svein møtte på fergen til Helsinki) som guide for oss. Han sørget for at vi fant en mye kortere vei, full av veikryss-venstre her - høyre der.... Turen til Helsinki gikk fint, bortsett fra at Terje otto ikke så at vi tok av til en veikro. Vel ombord i fergen etter en lang kø kjøring i Helsinki, bar det direkte til boblebad, tyrkisk bad og sauna. Etter en og en halv time følte vi oss i topp form igjen. Denne fergen var virkelig et fint innslag på turen. Denne kvelden hev vi oss på middagsbuffet. Det var farlig godt, men vi klarte alle sammen å gå derfra ved

les videre på side 22!

I år skulle Geir Føreland og Ole Anders Ellingsberg reise til Keruu i Finland. Det var tid for EMC-rally igjen. På tirsdag var de klare til å reise. I hvert fall sånn halvveis...

Tekst: Jon Hagen
Foto: Geir Føreland

De måtte reise på en sykkel. Grunnen til det var at verkstedet hadde glemt å bestille en eksosventil til Ole Anders' sykkel slik at den ikke var kjørbær. Fire timer for seint reiste de med en sykkel mer overpakket enn et esel i ørkenen. Første mål var Sandefjord. Derfra gikk ferja til Strømstad i Sverige som forresten er å anbefale. Fra Strømstad førte vinden dem til Karlstad. Det var seint og såre rumpeballer ville øve. Etter en god natts søvn kjørte de E4 innom Falun og Gävle ut mot Umeå.

Bakhjulslås og ungarsk mobiltelefon

Etter hard kjøring i ti timer med bare bensinfyll som pause begynte problemene. Et skikkelig veiarbeid var på gang. Fra humpete veier skulle farten økes, men det kunne de holdt seg fra. Fra første til andre gir kom det en forferdelig skrapelyd og så smalt det.

Girkassa låste seg i 20-25 km/t. Og bakhjulslås på en 600 kg tung sykkel er ikke bare moro. Ole Anders, som kjørte, bet nesten av seg tunga da sykkelen hoppa bortover veien mens fire tenner på tannhullet på første og andre drevet brakk. Sykkelen skrenset inn i veikanten og stoppet hardt, men på to hjul. Grunnen til uhellet var at verkstedet i byen som overholte girkassa ikke hadde satt på låseringene på lagrene. En del svette måtte tørkes av før skaden kunne ses på. Clutchen så ut til å være i orden, så de prøvde å starte sykkelen igjen men bare for å høre et rabalder uten like. Det var på tide å få tak i hjelp. Først stressa Ole Anders en halvtime med å få språket på mobilen over fra ungarsk til norsk etter at et klubbmedlem hadde klusset med den. Etter fjerde forsøk på et nødnummer forstod fyren i andre enden hva Ole Anders prøvde å fortelle.

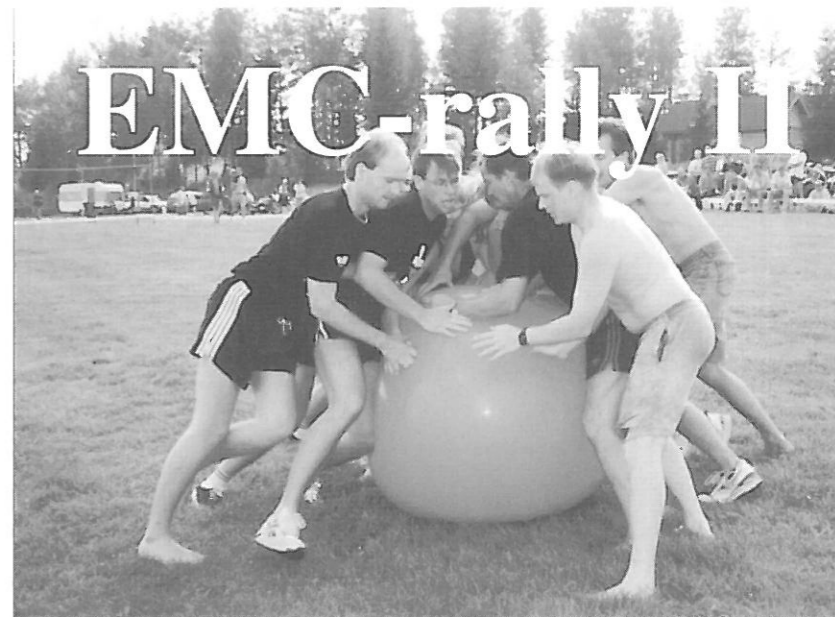
Lenge, dyrt og vanskelig

Ventetiden på 1 ° time ble lang før redningsbilen kom. Bare for å være sikker på at alt skulle bli mer kjedelig, brakk sidestøtta i ramma på vei opp på lasteplanet. Bilen kjørte dem til nærmeste verksted tre mil unna som var stengt grunnet natt og mørke. Geir og Ole Anders fant det billigste hotellet i byen og sovnet i sin urolige søvn. Tidlig neste morgen fikk de sykkelen inn på Staffans MC. Staffan var en skikkelig hyggelig fyr som de ble godt kjent med. Man kan si han er Sveriges svar på onkel Erwin. Staffan skjønnte ikke språket til Geir, så Ole Anders stod for pratingen. Det eneste Staffan hadde å si om sykkelen var: "Lenge, dyrt og vanskelig å skaffe deler". Dermed var det ikke annet å gjøre enn å ta oppakningen på ryggen. Det var stor enighet om at 45 liters Givi koffert, tankveske, skinnutstyr og hjelmer er tungt å bære. Bussen tok dem med til ferja som tok dem over til Finland. På ferjeleiet ventet Gospel Riders som Ole Anders hadde ringt tidligere på dagen. På grunn av misforståelser kom det kun én sykkel. Og alle vet at tre på en sykkel er ulovlig, selv i Finland. En bil måtte til. På ferja møtte de Trygg MC. En kristen MC klubb fra Umeå. Den kalte seg selv ferskinger! De synes nesten det var rart å gå med ryggmerke. Uvant.

Gospel Riders kom tilbake, denne gangen i bil, og kjørte den slitne duoen til ekteparet Timo og Sirpa. Nok en gang var det godt å legge seg. Timo var snill og lånte bilen sin vekk til Ole Anders og Geir, en tredve år gammel Amazon. Klokken 01.00 natt til lørdag, etter fire dager reise på sykkel, båt, bil og buss kom de fram til treffstedet. Og godt var det, fordi nå var de begge rimelig lei av trøbbel.

No Mercy og springskaller

Men det harde slitet var verd det. Treffet var kjempebra. Det var masse gamle kjentfolk det var hyggelig å slå av en prat med igjen. Ellers var det bra program. På lørdag representerte Ole Anders Holy Riders på presidentmøte, mens Geir var på gudstjeneste med drama. Senere var det "Silly Games" på programmet som bestod av "Slowrace" og "Kjempeball". I Kjempeball spilles det rugby med en ball på ca. 1 °

På et lag med syv spillere var det blant skrubsår og annet småsmell, tre springskaller

"Ole Anders bet nesten av seg tunga"

meter i diameter. Finnene slo Norge på hjemmebane og hadde tydeligvis spilt dette før da de bokstavelig talt banket oss. Her var det "no mercy". På et lag med syv spillere var det blant annet skrubsår og småsmell, tre springskaller deriblant Ole Anders, og en som ramlet over ballen med hodet først. Han ble liggende stille i noen minutter før han reagerte. Det var her finnene benyttet sjansen og scoret seiersmålet. Tenk å utnytte seg av andres tragedie. Resten av tiden gikk med på det vi er flinkest til: Slappe av! Geir ble også intervjuet av Sveriges største avis og fikk en hel side helt for seg selv. Til Geirs fortvilelse var det bare én som kjente han igjen på gata.

Plutselig var helga over og alle skulle hjem. Turen gikk først til Timo for å levere bilen. Mandag kveld kom ferja til Sverige og Umeå. Der var det så fint at de tenkte de skulle bli der en stund. På en uke klarte Ole Anders å få spysyke i to dager, de fikk med seg to kristelige møter, besøkte et behandlingssted for narkomane, jobba dugnad på en ungdomsklubb, spilte data på nettverket på kommunehuset. var i et

les videre på side 22!

resultater fra medlemsundersøkelsen

Power hadde som kjent en medlemsundersøkelse med diverse underfundig uttenkte spørsmål. Her hadde vi tenkt å kunngjøre svarprosenten, men av hensyn til de lesere som ikke er gode i "multimikro" regning, lar vi det være. Isteden vil vi rette en takk til de ivrige lesere som har brukt sin dyrebare tid til å gi oss en tilbakemelding. Takk!!!

Til tross for lav svarprosent gir en grundig gjennomgang av skjemaene oss et klart bilde av deg, vår trofaste Powerleser.

Så her er du, en gjennomsnitts Powerleser:

*Du har lest Power i mer enn to år. -det tar vi som et kompliment!

*Du elsker å lese oppbyggelige artikler. -tegner bra for Holy

T-skjortene vi loddet ut er spesialdesignet av Frants for Power. -Meget eksklusive saker, altså! Takk til dere andre som sendte inn. Fortsett med det, vi lover flere slike konkurranser med supre premier som det ikke går 13 på dusinet av. Følg med og les i Power...

De heldige vinnerne var:

Bjørn Glemminge 1621 Gressvik, Reidar & May Britt Solberg 1642 Saltnes og Vidar Haugen 4890 Grimstad. Disse får hver sin Power-skjorte tilsendt i posten.

Dette er deg!

Riders åndelige tilstand.

*Du liker å lese om hva som skjedde på treffene. -hvis du reiser selv er sjansen for en større opplevelse tilstede!!!

*Du gidder sjelden å lese de faste spaltene til bl.a redaktøren og presidenten. -er du klar over at de legger ned dyrebar tid og krefter i dette? Les det!!!

*Du hadde allerede bestemt at du skulle på pilgrimstreffet. -du er ute i god tid med dine avgjørelser.

*Du ønsker besøk til din avdeling fra hovedstyret. -melding til hovedstyret: Hint, hint!!

*Du har ikke peiling på når du mottok Power. -snufs, vi som trodde landets postmenn ble møtt på trappa når Power-tiden nærmet seg, og at dagen ble avmerket på kalenderen som en merkedag.

*Du ønsker å bidra med stoff til Power. -kom igjen da! Jo bedre tilgang vi har på stoff, -jo bedre Power!!

Ikke alle vil kjenne seg helt igjen. Dette kommer av at vi er forskjellige skapte individer.

Her er et utvalg av andre ønsker og ting som kom frem i undersøkelsen:

- Det er 7,1% som ikke ønsker besøk i fra hovedstyret, mens

14.2% vet ikke helt.Hmmm.....

- Power tilbake til A5 format????? -Ikke tale om i min tid !!!(red.anm.)

- Turtips og reiseskildringer. Hvor skal vi dra? -ja, hva med å forsøke et sted ingen andre har vært, som Himalaya?

- Reise på avdelingsbesøk, intervju medlemmer, en lokalavdeling i hvert blad.

(Vi har jo begynt!red.anm.)

- Personlige vitnesbyrd fra frelste MC-folk.

- Tabber og morsomme historier fra turer etc.

- Rett adressen min!!

- Bilder.

- Verve ungdomsklubber som abonenter til Power.

- Mer kjøp og salg.

- Skriv mer om meg.(av personhensyn lar vi deg være anonym, Glenn V.red anm.)

- Flere reportasjer om syklene til medlemmene.

- Harleif Dopingson,Harleif Dopingson!!!

(say no more.red.anm)

Som dere ser er det mye av dette dere kan bidra med. Så her er en idè liste til de 46.4% som vil bidra med stoff til Power, og som en inspirasjon til de 26.7% som ikke vet om de vil.

Tekst og matematiske beregninger: Dagrun Pedersen

Vi var tilstede med egen stand i år igjen. Øyvind Thorvaldsen fra avd. Oslo hadde i år satset litt ekstra. Han hadde skaffet et fint telt med plass til bord og noen sykler.

Vi fikk en strategisk plassering i inngangen til standsområdet. Alle som skulle dit måtte passere vår stand, og vi fikk mange forespørsler om hva vi driver med i klubben. Nå har jo faktisk Trond Mathisen, selveste Mr Skjærgårdsgospel himself, meldt seg inn i Holy Riders. Vi takker for at vi fikk komme og være deltaker. Det er viktig å være tilstede slik at vi får markedsført hva vi står for i Holy Riders. Og så fikk vi en sær god pris til alle medlemmer som ville tilbringe helga der.

Neste år kan enda flere av oss Holy'er møte opp og bruke helga til både nyttig arbeid for klubben og til å høre litt (av og til bra) musikk inn i mellom.

Er Holy Riders folket morragretne?

Vi som overnattet der sov inne i boden og i boden rett overfor. Litt kaldt, støvete og mange gretne tryner om morraen tydet på at ikke alle hadde sovnet like godt. Kan bare nevne at i bodteltet jeg overnattet i var det bl. annet kaffetrakter, mat, elektrisk lys og haugevis med mygg. Jeg drakk kaffe og klødde myggestikk mens de morragretne sto på andre siden og øvde seg på grimaser. Så gikk jeg over til dem og fotograferte dem. De truet meg på livet og ikke ville være venner med meg om jeg ikke la bort

Her skulle man ikke tro for nærme. Laila og Nils Rune Kind har akkurat stått opp...

Holy Riders på

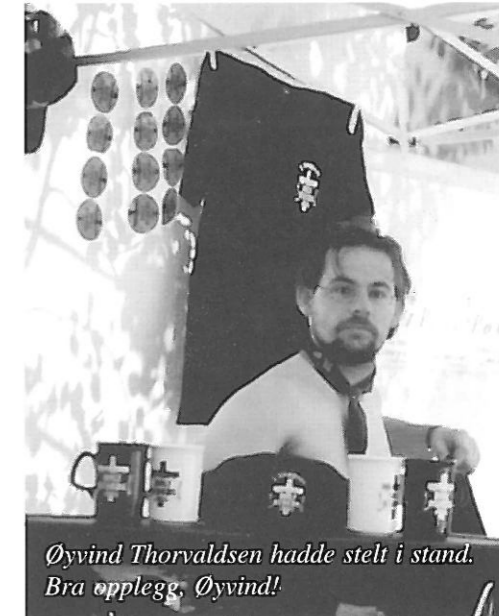

Jan Ivar fra avd. Kr.sand og Johan fra avd. West deltok på kurs i afrikansk dans. Så kjempemorsomt ut.

Anita Vatne er stille om morra'n

kameraet øyeblikkelig. Det ville jeg ikke, og nå har jeg ingen venner. Hva gjør ikke en redaktør av Power for sine lesere??? Sjekk ut bildene nederst på siden og bedøm selv...

Øyvind Thorvaldsen hadde stelt i stand. Bra opplegg, Øyvind!

Prez. Harald er i hvert fall treig om morra'n!

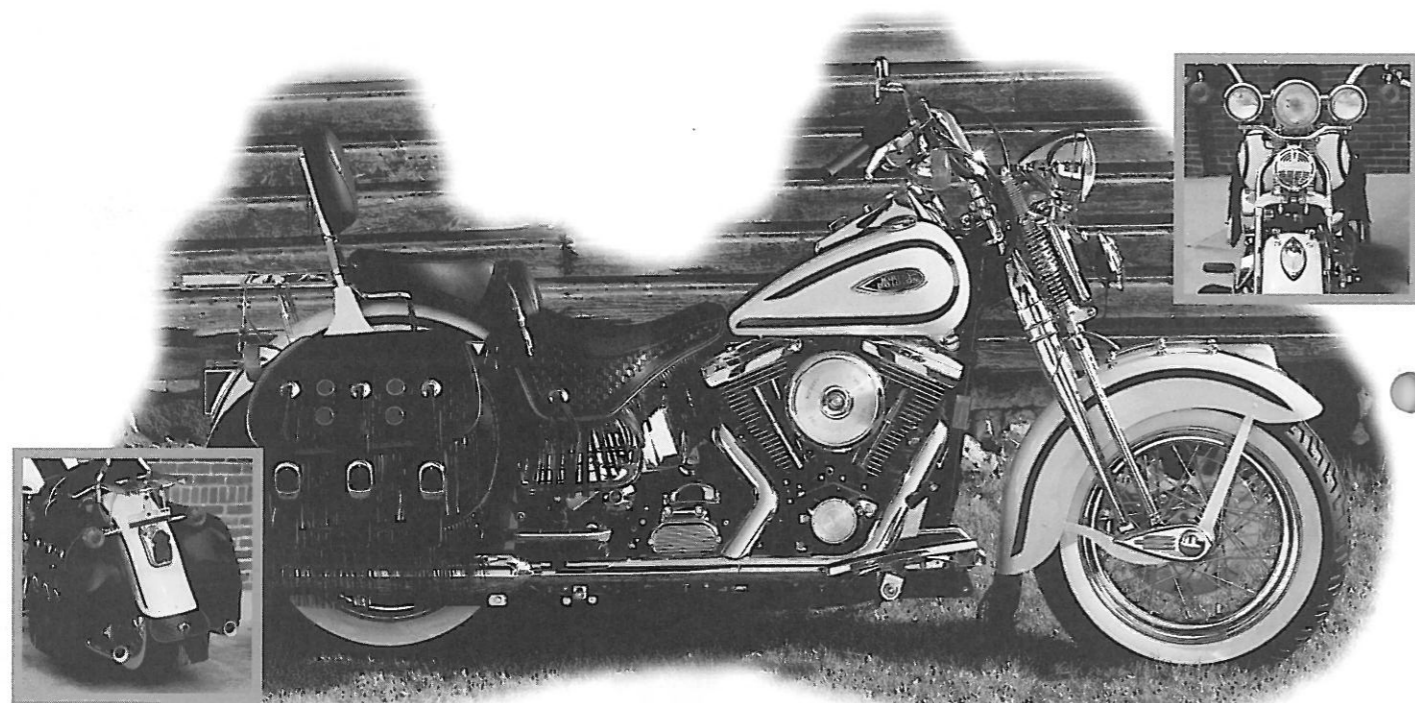
Tekst & Foto: Frants

t-skjortene???

hvem vant

Se her Japan! Vi har enda en prototype klar. Start kopimaskinen...

Hvem andre enn Harley kunne finne på dette?

XL 883 HUGGER

NYHET

Alle 97 mod. Sportster blir nå levert med stor bensintank. Ny sportster fra kun 116.000,-

XL 1200 CUSTOM

97 MOD.

Fra første uke i Septemper har vi 97 modellene på lager hos oss.

Harley-Davidson lanserer i år nyheten

FLSTS HERITAGE SPRINGER .Ta

kontakt for nærmere informasjon. Prisene

vil overraske deg!

Distributor / Importer:

HARLEY-DAVIDSON
NORGE AS

P.B. 298, Lyngdal, Tlf.: 38 33 11 11

På fredag 23.august kl.18.30 reiste vi seks stykker fra Evje for å reise på Trollrally.Blant disse var vi fem stykker fra avd.Indre Agder. Flere av oss

Trollrally '96-en fuktig sak

fristende å være ute i regnværet (skybruddet). Noen trosset været og tok seg en motorsykkeltur til sentrum. Været blei bedre utover ettermiddagen og kvelden, så da gikk turen igjen til sceneområdet for og være med på det som

reiste på Trollrally for første gang.

Tekst: Avd. Ingdre Agder
Foto: Anne Skaiå

Været var fint så vi tok det rolig oppover til Fyresdal.Vi hadde en liten matpause på kafeen på Åmli,vårt vanlige stoppested.Her møtte vi avd.Aust Agder og avd.Kr.sand. Da vi kom frem til treffet hadde det begynt og slumre.Vi meldte oss inn på treffet.

Ved inngangen traff vi Alfred fra avd.Kr.sand. Han viste oss veien til området der resten av Holy Riders gjengen holdt til. Det var da blitt så mørkt at vi måtte sette opp teltet ved hjelp av lomelykt. Da vi var ferdige med å sette opp teltene, reiste vi bort til sceneområdet og blandet oss med resten av treffdeltakerne. Det ble langt på natt før vi fant veien

til soveposene...

Klokken 06:30 blei vi våkna av kraftig regnvær,som slo mot teltdukene våre. Noen hadde vært optimister kvelden før da teltene blei plassert,så de våkna med svømmebaseng i forteltet. Optimismen var nå vendt til pessimisme, så teltet blei nå plassert på en høy sandvoll. Andre hadde hørt den dystre værmeldingen for helga,så de hadde utstyrt seg med svære presenninger. Dermed var avdelinga i full sving med å få plassert disse mellom trærne. Noen jobba, mens andre kommanderte så presenningene kom på plass, før neste regnbyge kom. Under presenningene hadde vi fast møteplass resten av treffet med mye kaffekos og samtaler på lørdag og søndag. Det var ikke så

Anne Tangerud, kona til Knut nederst her på siden, varmer seg på kaffen.

skjedde der. Vi snakka både med kjente og ukjente og avslutta kvelden rundt bålet.

Søndagsmorgenen våkna vi igjen til pøseregn. Regnet fulgte oss til vårt faste stoppested i Åmli. Der spiste vi middag og fikk tørka oss litt før turen gikk videre hjemover. Det var godt å komme hjem å få på oss tørre klær igjen. Men tross dorlig vær,hadde vi beholdt hummøret heile helga.Vi var enige om at dette kunne gjentas. Vi var positivt overraska over hvor stille en gjeng på ca 2000 mennesker kan være.

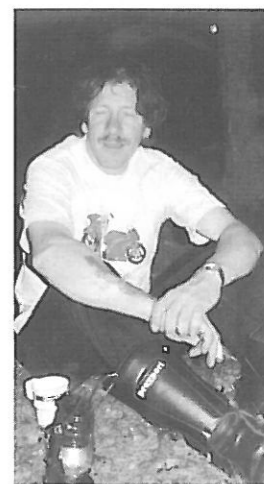
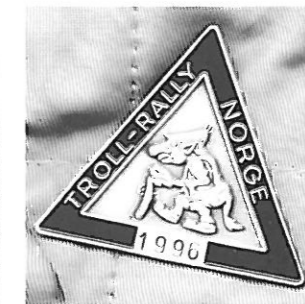
Med hilsen Avd.H.R.Indre Agder

Reidar etter å ha ligget ute i høljregnet. Våt til skinnen. Han resignerte og dro hjem senere på dagen. Ta heller med telt neste år, Reidar!

Her er noen i gjengen fra Indre Agder samlet under presenningen til Trygve Steinar.

Høyre bilde: Knut Tangerud fra Kr.sand koste seg på sitt første ordentlige treff, til tross for regnværet.

EMC-rally 1: forts. fra s.16:

egen hjelp.

Mandag morgen var vi klar for å sette kursen ut av Stockholm, retning Norge og Bergen. Etter ca. tre timers kjøring var det bensin-påfylling-og-kaffe-avslappings stopp i Sverige en eller annen plass. Vi passerte den Svenske tullen, og kom oss over på Norsk side- YES - endelig noen svinger. Sverige var blitt noe monotont og kjedelig; skog, skog, og atter skog. En vellykket tur på alle måter, så vi har så smått begynt å prate om EMC i Sveits til neste år.

Artikkelen er noe forkortet av red.

EMC-rally 2: forts. fra s.16:

gebursdagsselskap, så "Eraser" på kino og det lokale tjente store penger på dem. De hjalp også en 84 år gammel og full mann som hadde falt på gata, opp fire etasjer til senga si. Ellers gjorde de ingenting den uka.

Ferdig fikset og tomt batteri

Endelig, sykkelens var fikset. Affæren kostet 11 000 svenske kroner. Det høres mye ut men det er faktisk mye billigere enn i Norge. Nå var det bare å komme seg hjemover før noe mer skjedde. Etter 60 mil i Gävle brant statoren og med den ladingen, og de stod plutselig alene midt i natta. Geir klarte ikke å holde seg blid lenger. Akkurat der og da hadde sykkelens gått veldig billig. En lokal MC-freak var redningen. Han viste veien til nærmeste MC-camp hvor de beleiret i et tomt klubbhus og sovnet i peisestua. Dagen derpå fikk de ladet batteriet. Etter 50 mil i Strömstad var det så lite strøm på sykkelens at bremselyset gjorde at sykkelens stoppet. Lading igjen på ferja og endelig kom de seg helt hjem. Stor takk til veivesenet som har gatebelysning i hele Aust-Agder. Selv om turen var litt amputert til tider var de begge enige om at turen var 100% vellykket. De reiser gjerne igjen. Det eneste som var litt dumt var at de gikk glipp av Trollrally!

Test av sportster fort. fra s3:

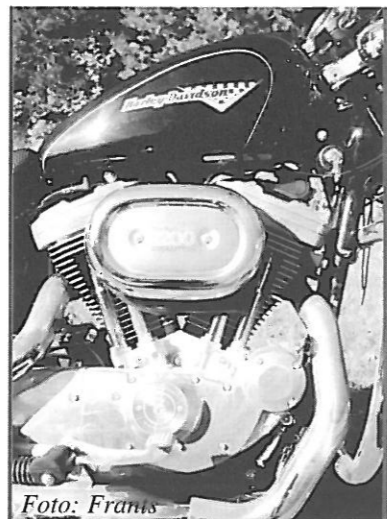

Foto: Frants

Den var litt bumpete etter mitt syn, men det fikk man igjen for i svingene ved at den oppførte seg som den skulle når man ga den noe å jobbe med i svingene. Selvsagt merker man at den har sine 225 kilo å drasse på. Den er ikke lettjobba i svingene, men må "herskes" litt med for å gjøre som man vil med den. Men den lyster gjerne når man finner det rette punktet å temme den på. Bare synd at motoren var litt tungpustet, jeg savnet de ekstra hestene den kunne hatt. Likevel hadde jeg det forbaska gøy der jeg lå i svingene og koste meg over at det endelig var mulig å kjøre en Harley-Davidson som en real motorsykel skal kjøres - med nedlegg og innbremsing mot svingene som suger. Bremses du for seint, reiser den seg og vil rett fram, bare så det er sagt. Men det er vel ikke bare denne sykkelens som gjør det?

Oppreist og med vinden i trynet

Siden denne sykkelens ikke har kåpe, begrenser hastighetene seg til tilnærmet lovlige under alle omstendigheter. Man får vinden i trynet og i fanget på grunn av den oppreiste kjørestillingen. I utgangspunktet ikke noen ulempe, her kan man jo faktisk ha det moro uten å risikere å bli kriminalisert av Politiets skatteinnkrevere i fri fart (UP).

Jeg fant fort ut at forhvilene bak var bedre å sette beina på enn de framme. Her synes jeg snart at H-D kunne ta et hint fra kundene og finne en bedre plassering. I hvertfall kunne man funnet på en annen løsning på denne modellen som heter Sport. Jeg fikk total krampe i beina etter 10 km med beina på de originale forhvilene og fant ut at Sportster ikke er noen langturssykel for noen over 170 cm

Foto: Frants

høyde. Ikke uten at man flytter fothvilene fram eller bakover, slik jeg ser det.

Hvem er det så som denne sykkelens er beregnet på? Er det et alternativ til Harley's store modeller, eller skal den konkurrere mot den jevne japanske litt sportslige? Tja, etter ca 100 mil i salen i løpet av tre dager, er jeg i tvil. Sportsteren har sin egen stil. Husk på at denne modellen er ny i år og at det er første gangen på svært mange år at H-D tar fram en modell hvor det legges vekt på sportslighet og kjøreegenskaper. Man har hatt Buell som sin kanal til mer sportslige kunder. Buell bruker 1200-motoren og tar ut over 90 hester av den, setter den i et skikkelig gitterramme og lager en ordentlig sportssykel utav det som lovprises til og med av Superbikes testfører Alan Catchart.

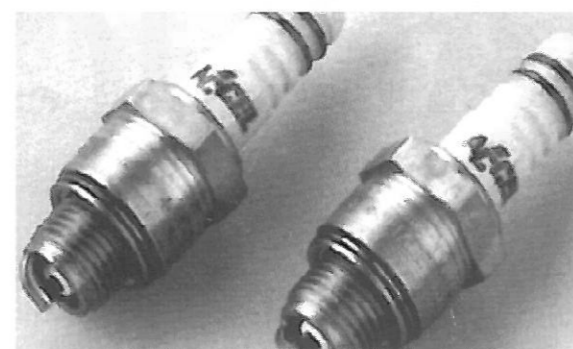
Estetisk er den ikke noen nytelse for øyet, fikk jeg vite av de fleste som beskuet den. Også inngrodde Harley-eiere synes at Sportsteren mangler "noe" i sine proporsjoner for å være vellykket. Men jeg liker den likevel, den er seg selv og ligner ikke på noen andre. Den er faktisk seg selv nok, og det holder for meg.

Bare for jenter???

Tradisjonelt har Sportsteren vært jente-sykkelen. Skal ikke gutta også snart få øynene opp for at denne modellen har noe for dem som har lyst til å kjøre Harleyen sin mer enn bare til og fra Torvet i sentrum, som liker nedlegg og litt "guffe" på veien?

Tilslutt må jeg nevne noen linjer om prisen på denne saken fra Milwaukee. Den koster over 160 tusenlapper. Lite til å være en Harley, men likevel temmelig saftig når man sammenligner tilsvarende sykler av andre merker. Jeg synes det er vel mye penger om man vurderer den som bare en "vanlig motorsykel". Men det er den ikke! Harley-Davidson sier selv at deres sykkel skal kjøpes og kjøres med hjertet. Og da skal man kanskje ikke ta for mange rasjonelle forhold i betraktning? Jeg vet ikke, men alt jeg kan si er: Prøv selv en Sportster 1200 Sport og la dine egne erfaringer og følelser bestemme. Jeg hadde det i hvertfall moro i svingene!

tenn-pluggen

Skeive betraktninger og frimodige ytringer med varierende utgangspunkt fra Arnstein Sanne...

Fotoapparatet

Jeg har kjøpt meg nytt fotoapparat. "Hvorfor i all verden bruker du penger på det?" spør min gamle mor "Du har jo et flott et fra før!" "Joda, men tidene forandrer seg" svarer jeg ...og legger ut om at det gamle er så stort og tungt, og tungvint å bruke. "Du kunne fått mitt, jeg bruker det ikke" sier mor, og sikter til et lite plastapparat i aller billigste prisklasse (Kodak Instamatic m/blitzkuber? red.anm.). Jeg forsøker å forklare at det tar altfor dårlige bilder. Mor har liten forståelse for mine argumenter. Mitt nye fotoapparat har mange tekniske finesser og god optikk, er lite, nett og velegnet til å ta med på MC-turer.

Det lages mange slags fotoapparat som er svært forskjellige, alt etter ønsker, formål og behov. Vi kan på en måte sammenligne dette med oss mennesker. Vi er "apparater" i Guds hånd, derfor er vi ulike. Vet du om noen som har bruk for en masse like fotoapparater? Noen av oss egner seg for detaljer og nært hold, andre best på avstand. Noen er vidvinklet og når ut i stor bredde, andre zoomer inn på ett menneske ad gangen. I tillegg endrer folk og behov seg stadig.

Jeg lurer på hvordan Gud synes det er å bruke oss. Mon tro om han synes at vi blir vel innviklede å ha med å gjøre? Kanskje stiller vi med skitten optikk som ikke er blitt renset på lenge, slik at bildet blir uskarpt? Til vanlig er det mangel på kunnskap om fotografering som gjør at våre bilder blir dårlige. Gud har all slags kunnskap om sine "apparater". Så nå får vi akseptere at Han gjør nytte av så mange slags.

Jeg håper og ber om at jeg kan være et anvendelig apparat i Guds hender.

“ Rå chopper tilsalgs. Snart 621 godkjent. Fet lyd, krommet tank, veltebøyler + toppkoffert i tre. H.b.o kr. 60.000,- ”

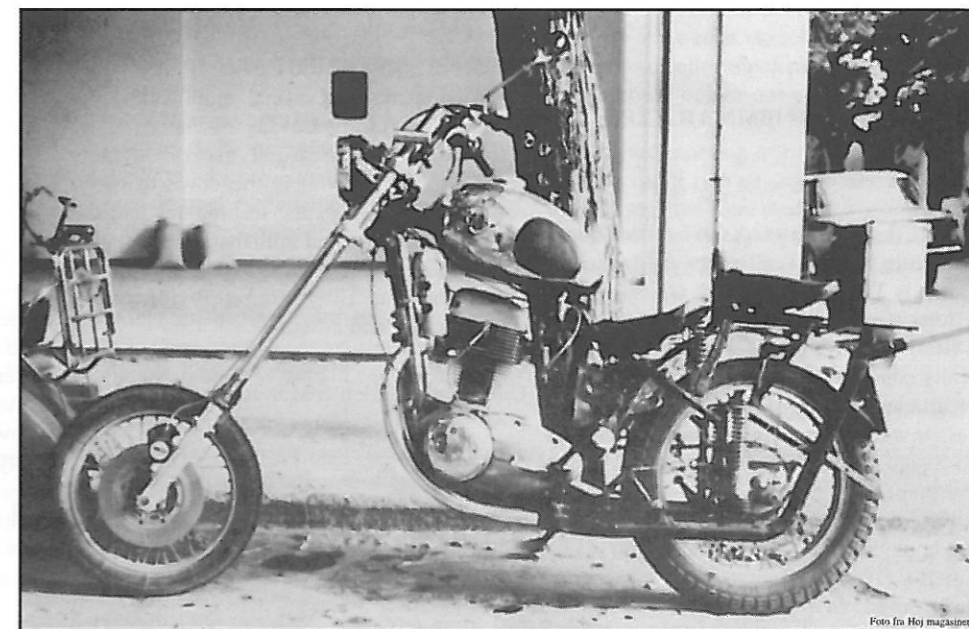

Foto fra Høy magasin

Skal du selge din øyesten? Send oss et bilde av gromsykkelen, eller la oss finne et illustrasjonsbilde. Ring eller skriv inn annonseteksten. Du betaler kun 50,-. Leserne er motorsyklister, - som deg! Skaff deg Børsen. Den selges hos Narvesen utvalgte bensinstasjoner og kiosker.

Bike'n Rider Børsen, Ulveveien 15, 4300 Sandnes. Tlf. 51 67 23 16 - Fax: 51 67 23 26
BRUKTE MC - NYE MC - MARKEDSINFO - OMSETNINGSTALL - HD-HISTORIE

PERSONAL
ART
TATTOO STUDIO
ÅSVEIEN 113, 1400 SKI
BIRDIE
92212837 64872261

HEADLIGHTS

Showing the way forward...

Editorial

This is a short issue of Headlights. Not that there is nothing to say, but just because not very much copy has reached our ears/mailbox. Please keep us up to date with what's happening at your motor club. This is the best way of reaching other clubs in Europe, and just a short note or phone message will do.

KEEP US INFORMED!
Headlights
Spechtlaan 11
NL-3925 TD
Scherpenzeel (GLD)
The Netherlands
+31 33 2778423
email: NLIFHEGR@IBMAIL.COM

A son

First of all, the good news: A son has been born into our little family. Ten fingers and ten toes. His name is Yannick Nathanaël, which comes from John (God is merciful) and Nathan (gift from God). We have prayed a lot for a baby, so we really consider him a merciful gift of God. Other articles
This issue we are featuring a sizeable article on God's Squad. Have you read John Smith's book on how they started in Australia? No? Then start with this article in Headlights, and do look out for the book, because it is pleasurable to read, and might give you another perspective on reaching out to other bikers. Furthermore we want to remind you of the EMC rally in Finland, and the Euro demo held in Belgium at the 30th of August, 1996.

God's Squad CMC

History

God's Squad was started in Australia in the late 1960's as a way of reaching outlaw bikers. By 1972 the club was firmly established by John Smith with a growing reputation and with a broader philosophy in Melbourne. Over the

intervening years Squad has strengthened its relevance and integrity within the outlaw scene in Australia, often through personal risk and sacrifice, to the point where it is widely recognised amongst its peer group and target audience.

Today, Squad has members in Australia, New Zealand and the United Kingdom.

Squad's primary concern and mission is to the motorcycling fraternity, both in the UK and abroad. Specifically, it is to the biker community and also to those on the outside edges of straight society. God's Squad also has a major commitment to getting alongside street kids, school drop-outs and other youth orientated groups and prisoners, both juvenile and adult.

Inside biking, Squad visits, and is increasingly invited to, the major biker events. Our witness is simple, to be able to give account of what Christ has done for us. «To be all things to all people that by all means we may win some». We aim not only to present the gospel through our lifestyle, but to attend to social and physical needs should this be required, in other words be «a sample, not a sermon».

Outside of biking, Squad inevitably attracts and gains the attention of media, youth and people in general. Harley-Davidsons mounted by articulate, often bearded bikers, attracts attention. However it is the down to earth, convicting, nature of the testimonies and the analysis of society and faith that members give that hold the attention. It is expected of Squad members that they are well informed, contemporary and articulate.

Joining

Unlike most Christian Motorcycle clubs joining is not simply just signing your name, buying the merchandise and tagging along. It requires a depth of commitment and perseverance few are able to commit to. Squad has a reputation for being easy to get along with, but hard to join. Loyalties have to be earned and Colours (The back and front patches) have to be worked for, just as in any other MC, but with the added disciplines of a Christian lifestyle.

Joining is a three part process. Firstly, once a person has found out about the club and seen what we do and the areas of Christian witness that we work in, they will approach the club to join. Often, they will already be active in another Christian motorcycle association or club, but will have reached a stage where they wish to move on.

Once the approach has been made, they will be invited to meet members of the club at suitable

events and will often be interviewed. Assuming all is well, soon after this the person wishing to join will be invited to «Officially Hang Around» and become an associate. This means that they will be encouraged to come to a number of events to see what happens. This time is important for both club and the person wishing to join as a way of finding out their true calling.

If all this goes well and the applicant wishes to continue, then an invitation to «prospect» for the club will be made. At this point Squad confers on the nominee his first set of colours, the bottom rocker and the small Prospect patch. This is a period of time where rigorous training and checking go on.

Squad membership is for a long time (Our oldest member is 65) and the rest of the club have to be able to rely on the new member as much as he can rely on them. Also, Squad holds the Gospel in highest esteem and this is a time when the Prospect is encouraged to «study to show himself approved to God, rightly dividing the word of truth...» It's important that the Prospect also gains knowledge of the philosophy and ethos of Care and Communication Concern, the sister organization to Squad. During this time the Prospect will go with the members to a large number of events and to some clubhouses, so that the culture and customs of outlaw biking may be learned. Whilst ownership of a Harley Davidson motorcycle is not insisted on, the Prospect will be riding a similar sized machine of equal pedigree.

Finally, and after a period of some years, (The average is three to four.) the Prospect will be greeted formally by the International President and presented with his full set of colours. And after the work that he will have done in that time, he will also have earned them.

How you can help

Maybe you don't feel you have the calling to the areas that God's Squad go to. But you can still help. Praying for our ministry is the most important, praying that we might see souls saved and people coming to the Lord. Supporting our ministry is also helpful. We have a number of Squad t-shirts that can be purchased by non-members (These do not carry club emblems) and the profit on these go directly towards helping to pay for club members in their ministries.

**Info: God's Squad CMC UK.
P.O Box 437, Reading RG30 3DF,
UNITED KINGDOM**

sentralstyret informerer DEG om: Heltidsansettelse i klubben.

På avdelingsledermøtet som var i Oslo helgen 13-15 September fikk sentralstyret tilbakemelding på at informasjonen i forbindelse med engasjementet av Per Sibe var for dårlig. Det er herved tatt til etterretning og nå følger litt mer info angående hvorfor ting er skjedd osv.

Litt av momentene som kom opp var dette: - Hva er det vi ønsker av en heltidsansatt? - Årsmøtevedtaket gjaldt hovedsaklig evangelisering. - Medlemmene kan evangelisere selv. - Medlemmene trenger en for å inspirere/motivere dem. - Overføre de praktiske oppgavene til medlemmene. - Hvem er Per Sibe og hva gjør han?

Først litt bakgrunnstoff:

På årsmøtet i 1996 fikk styret pålagt at de skulle arbeide videre med saken angående heltidsansettelse i klubben. Saken var delt i flere deler med evangelist og Power som de to viktigste sakene. Videre ble det nevnt andre oppgaver etc.

Situasjonen for styret nå: Styret har i år pga den store medlemsmassen hatt veldig mye å gjøre. Spesielt President, Redaktør, Rekvizitaansvarlig og Medlemssekretær har vært så belastet med arbeidsoppgaver at det ikke har vært mulig å tenke strategisk fremover for videre planlegging. Samt at enkeltpersoner er så belastet at å ta på videre jobb i styret ikke virker fristende. Den korte stunden Per Sibe har vært engasjert har vi allerede merket stor bedring. Nå skal jeg prøve å svare på en del av spørsmålene som er kommet frem:

Styret tar til etterretning at ting har skjedd fort og at informasjonen burde vært enda bedre. Spesielt når det gjelder arbeidsoppgaver og hva dette har hjulpet oss istyret. Styret har i en situasjon hvor det bare har blitt mer og mer papirarbeid og mindre tid på å lede klubben fremover grepet en mulighet til å engasjere en person. Vi var i den heldige situasjonen at vi hadde fått en pengegave med nok midler til å engasjere en person i 1 mnd., samt at en aktuell person (Per Sibe) som kunne arbeide med dette var ledig. Det ble besluttet å sette i gang et prøveprosjekt som ikke skulle belaste klubben økonomisk ved at det ble satset på gaveinntekter. Styret hadde ved flere anledninger vært i kontakt med Per Sibe, og han var på det aktuelle tidspunkt ledig for nye oppdrag, samt ble vurdert av oss i styret til å være egnet for dette engasjementet.

Hva skjer nå?

I første omgang har Per Sibe avlastet sentralstyret med en del arbeidsoppgaver slik at styret kan bruke mer tid på å tenke fremover. Samt ikke minst bruke tid på å besøke avdelinger. Bedre mulighet for å være «åndelige ledere» osv. Kort sagt: Avlaste styret. For å konkretisere dette bedre så har Per Sibe gjort følgende arb.oppgaver: - Avlastet Harald mye ang. spørsmål fra medlemmer. - Skaffet diverse reklame m.m for Power - Undersøkt og skaffet underlag/kontakter ang. rekvisita - Hjulpet sekretæren og styret med div. brev/utsendelser. - Hjulpet medlemssekretær med adresseforandringer og oppgradering av medlemsregisteret. - Hatt en del kontakt med medlemmer og delvis fungert som et slags sekretariat for medlemmene. Dette er vel da ting som vi som medlemmer burde klart å gjøre selv??? Kanskje det, men vi er blitt så store at mange flere måtte bli trukket inn og det ville skapt kommunikasjonsproblemer samt laaang saksbehandlingstid. Ledelsen av klub-

ben tar etterhvert så mye tid at hvis ikke det skjer en endring vil vi ha problemer med å få folk til å påta seg verv.

Hva da med tiden videre fremover?

Hvis vi fortsatt får inn de midlene som trengs for at Per Sibe skal gjøre det som styret pålegger ham av arbeidsoppgaver har styret en del visjoner. Per vil i tiden fremover skaffe oss de erfaringene vi trenger for å legge frem et forslag til årsmøtet 1997. Hva som da skjer er opp til medlemmene ut fra de erfaringene som er høstet. Det ser ut til at det er vokst frem et behov for et slags medlemssekretariat som kan håndtere en god del av henvendelsene fra medlemmene. Power-redaksjonen skriker etter hjelp, og en halv stilling her vil løse mye problemer. En person som driver med annonsesalg for Power, verving av støttemedlemmer, salg av abonnement osv. kan sannsynligvis skaffe så mye penger at flere kan ansettes. Ikke minst et par personer som f.eks. kan drive med inspirering/kursing/motivasjon av medlemmer og avdelinger for utrustning til evangelisering. Utdeling av bibler til alle som er tilknyttet MC-miljøet kan være en utfordring. Støtte f.eks av klubbmedlemmer økonomisk som f.eks ønsker å være på treff osv i enda større grad. Men alt dette krever på en eller annen måte at de økonomiske og praktiske oppgavene er blitt lagt til rette.

Vi i styret håper og tror at det vi nå gjør er et skritt i riktig retning, og ønsker at dere som medlemmer må være med oss i bønn. Be om at Gud må åpne eller lukke dører for oss avhengig av om dette er riktig eller galt. Hilsen fra deres Visepresident Jarand Semb

Holy Riders venner

Vi er nå igang med Holy Riders venner. Holy Riders venner er ment som et rent støttemedlemsskap av klubben. De som melder seg inn her har ingen medlemsrettigheter, men er interessert i å støtte klubben og arbeidet vi driver i Mc-miljøet. Støttemedlemsskapet koster 200 kr i året og da får man tilsendt Power og et nyhetsbrev.

Skal vi lykkes med dette er vi helt avhengige av at du som Holy Riders medlem gjør en innsats. Du har helt sikkert en mor, far, søsken, bestefar, bestemor, venn eller nabo som er positiv til

Holy Riders, og som vil støtte oss. Hvis hver av dere verver ett støttemedlem vil det bli en inntekt til klubben på nesten tohundretusen kroner. Tenk om dere har et par naboer til dere kan spørre...

Som dere forstår kan dette bli en enorm inntektskilde til klubben, men et like viktig resultat er at vi får spredd informasjon om Holy Riders. Vi håper at dere alle vil være med på dette prosjektet. Dette kan alle delta i. Verveblanketter får du tilsendt fra Per Sibe tlf. 920 11 338. Kjenner du noen...

**Innmelding i Holy Riders som ordinært medlem skal fremdeles gjøres via medlemssekretæren!
Adresse: Torstein Kaarigstad, Rustadvn 43 B, 9200 Bardufoss. Tel: 77 83 35 34**

Fører kort er et komplisert emne. Jeg skal nå prøve å ta for meg noen av de mest aktuelle bestemmelsene: Krav til alder, øvelseskjøring, klasser, stempelsordning, aktuelle datoer og EU/EØS tilpasning.

Klasse A er motorsykel + sidevogn/beltedatorsykel.

Klasse B dekker følgende: Motorvogn med max 8 personer og max vekt 3500 kg. Motorvogn vekt 3500 kg + tillhenger 750 kg = 4250 kg. Motorvogn under 3500 kg + tillhenger over 750 kg = 3500 kg. Traktor, belte-motorsykel, innlands motorredskap.

Klasse BE er motorvogn under 3500 kg + tilhenger opptil max vekt av det bilen kan dra.

Stempel i fører kort: Lett motorsykel + sidevogn under 125 ccm / 11 kw. Stempel i fører kort: 7500 kg motorvogn mellom 3500 og 7500 kg + tilhenger under 750 kg samt minibuss uten passasjerer. (Obs. tilhenger er aktuell vekt, ikke tillatt totalvekt, les i vognkort). Stempelordningen for 7500 kg og minibuss er gyldig ved besøkskjøring i Danmark, Sverige og Finland.

Øvelseskjøring
Ledsager må være 25 år og hatt fører kort i 5 år, eleven må være 16 år. Bilen skal være utstyrt med, mulighet for ledsager å stoppe raskt (håndbrems), ekstra spill for ledsager og rød bokstav på hvit bakgrunn. (Gjelder klasse B)

På motorsykel klasse A må eleven være 17 år. Dersom ledsager ikke kan følge med på sykkelen, må øvelseskjøring bare foretas på slike steder og under slike forhold at ledsager hele tiden har eleven under oppsyn/kontakt-muligheter.

fører kort

"fører kort er et komplisert emne"

Datoer

1. april 1979 kom nye fører kortklasser, midlertidig 2-års fører kort med 10-års gyldighet. 2. april 1982 kom evigvarende fører kort (fører kort fra før 2.4.82 ikke gyldig, det må være fornyet). 1. juli 1994 ble det slutt på fase 2. I februar 1995 ble det slutt på 2 års fører kort, istedet ble det evigvarende gyldighet. 1. oktober 1996 alle må ha stempel for kjøring av bil med totalvekt inntil 7500 kg.

EU/EØS

EU/EØS har andre fører kort for motorsykel:

A1 motorsykel med motoreffekt inntil 11 kw.

A - motorsykel med inntil 25 kw motoreffekt, kommer 1.9.1997 til Norge. A er mellomklasse og får sansynligvis tilbakevirkende kraft. Du må kjøre mellomklasse i to år eller være fylt 21 år. Bil inntil 7500 kg er nesten tilsvarende C1 og minibuss nesten tilsvarende D1.

Rake rør

Tips til dere som kjører med rake rør, kanskje særlig til Harleyeiere: Rake rør = avskiltningss grunn.

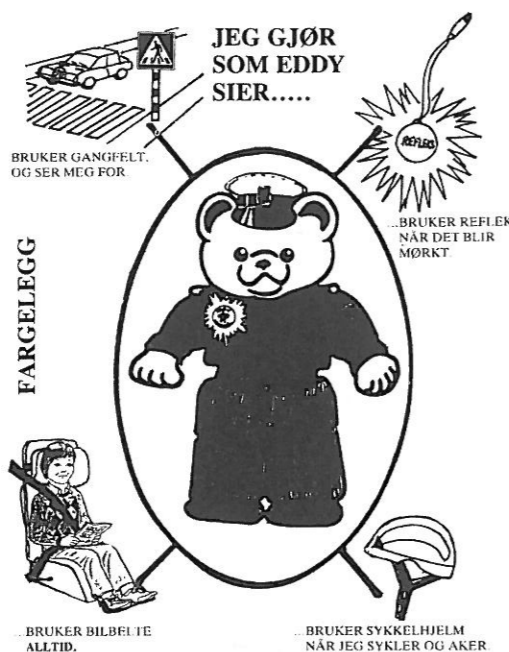
Se og bli sett - ha en god høst.

Hilsen Lars Ola Rusthen, av kolleger også kalt "Politimester Bastian"

PS: Jeg begynner å gå tom for ideer, så kom med spørsmål/forslag! Send de til redaksjonen eller ta kontakt med meg på telefon: 32 85 01 20

POLITIBAMSEN EDDY

Gjør som politibamsen Eddie sier:

Bruk refleks, bruk bilbelte og bruk hjelm (også på trøsykkel)

Informasjon: Holy Riders Julefest!

På Gjennestad Gartnerskole i Stokke, 15.-17. november 1996.

Nå nærmer det seg julefest/bord. Grunnen til at vi kaller det julefest i stedet for julebord er at vi ønsker å legge litt andre "ting" i et julebord enn det som er vanlig å tenke seg fra et julebord. Der betyr ikke at det blir noe spesielt annerledes enn de juleborda som har vært arrangert tidligere i HR. Det blir masse god mat og drikke, underholdning og moro, men også bibel-timer, andakt og frie vitnesbyrd.

Dere som leser Power og følger litt med, har sett at stedet i år er Gjennestad Gartnerskole. Veien du skal sikte deg inn på kalles E18. Når du har passert avkjøring til Tønsberg på vei sørover, eller avkjøring til Sandefjord på vei nordover, DA skal du se etter skilt mot Stokke. Kommer du nordfra så er avkjøringa til Stokke i et kryss hvor det er mye blomster på sommeren. Når du tatt av fra E18 så skal du til venstre i første rundkjøring. Siden kan du følge skilt mot Gjennestad Gartnerskole. Kommer du sørfra så skal du kjøre av på første avkjøring mot Stokke. Det er skiltet mot Furulund Kro. Følg skiltene mot Furulund, men kjør forbi den. Nå kan du se etter skilt til Gjennestad Gartnerskole, og vips, du er framme.

Ønsker du å benytte tog for å komme hit så gjør endelig det. Du skal da til Stokke stasjon som

ligger mellom Tønsberg og Sandefjord. Hvis du ikke ønsker å gå fra Stokke og til Gjennestad kan du løpe. Eller du kan ringe til oss slik at vi kan løpe sammen med deg (hvis vi gidder, det kan hende vi kjører bil).

Velg gjerne fly. Du kan lande på Torp, Fornebu, Kjevik eller Fagernes. Skulle du velge de 2 siste alternativene kan du ikke regne med å bli hentet av oss. Hvis du ønsker å bli hentet så må du lande på Torp lufthavn Sandefjord, og da kan du ringe oss og vi svinger oss. Det går også diverse busser forbi her. F.eks Kystbussen.

Litt om programmet for helga: Du kan komme fra 1700 fredag. Når du kommer kan du få deg litt suppe eller lignende.

Lørdag:

0900 Frokost
1100 Bibeltime Tema: "Min plass i Guds rike".
Vi får besøk av fengselsprest på Bastøy; Knut Mølbach. Knut er en frisk og fargerik kar som vi i Vestfoldsavdelingen har blitt veldig glad i, og vi ser med spenning fram til hva Gud vil si oss gjennom Knut.

1300 Middag (grøt)

Benytt tiden du har til å snakke med dine MC-freder. Er det noen du ikke har hilst på? Hvorfor ikke hilse på noen nye. Alle setter pris på å bli lakt litt merke til, og å få litt kontakt. Ta vare på hverandre!

1700 FEST

Søndag:
0900 Frokost
1300 Middag

Når det gjelder måltidene så må det gis beskjed til oss på forhånd hvilke av måltidene du ønsker å være med på. Betale gjør du når du ankommer på fredag, evt. lørdag. Priser: Frokost: kr. 35,- / Grøtmiddag på lørdag: kr. 40,- / Middag søndag : kr. 60,-

Du bør ellers ha med deg noe å ligge i og på. Hva du ellers måtte ønske å ta med får være opp til hver enkelt. Ta gjerne med en god porson godt humør.

Skulle du lure på noe kan du ringe Turid eller Runar tlf. 33 33 83 77, ny summetone 241 eller 94 43 46 31. Hjertlig velkommen!!!

(Du har vel meldt deg på!?)

medlemsmarkedet...

I Medlemsmarkedet er det gratis å annonsere for deg som er medlem. Svart/Hvitt-bilde av salgsobjektet ditt får du også med, om du sender inn det!

Ønskes kjøpt:
Sete til Yamaha XS. Desperat behov!!!
Ring Torill på telefon 73 51 34 52

Honda Shadow VT1100 90 modell sort. Meget pen, se bildet til høyre. 41000 km. Selges høyestbydende over kr 85.000. Ring 942 92345 eller 3811 67125. Knut Tangerud.

Deler til Suzuki GS 750 ønskes kjøpt.
MC-blader fra 1976-77 ønskes kjøpt + alt annet stoff om GS 750.
Skriv til : Per Erik Prydz
Gjennestad Gartnerskole
3160 STOKKE eller ring:
33338377 + linje 229

